

LV

LV

LV

EIROPAS KOMISIJA

Briselē, 13.4.2011
COM(2011) 169 galīgā redakcija

2011/0092 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA,

**ar ko groza Direktīvu 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu
uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai**

{SEC(2011) 409 galīgā redakcija}
{SEC(2011) 410 galīgā redakcija}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Parasti enerģiju apliek ar nodokļiem vairāku iemeslu dēļ: īpaši tas domāts ieņēmumu gūšanai, bet arī patērētāju paradumu ietekmēšanai, motivējot efektīvāk izmantot enerģiju un tīrākus tās avotus. Lai nodrošinātu iekšējā tirgus pienācīgu darbību, vairāki galvenie enerģijas nodokļu aspekti jau tiek regulēti ES līmenī ar Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīvu 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai¹ (turpmāk „enerģijas nodokļu direktīva” jeb END).

Politikas pamatnostādnes ir radikāli mainījušās kopš END pieņemšanas. Enerģētikas un klimata pārmaiņu jomā noteikti konkrēti un vērienīgi politikas mērķi līdz 2020. gadam. 2009. gadā pieņemtā klimata un enerģētikas politikas dokumentu pakete nodrošina politisko sistēmu šo mērķu rentablai un taisnīgai īstenošanai. Enerģijas nodokļi ir dalībvalstu rīcībā esošs instruments noteikto mērķu sasniegšanai. Piemēram, ietekmes novērtējums, kas veido pamatu Komisijas priekšlikumam par klimata un enerģētikas nozares politikas dokumentu paketi², parādīja, ka vispārējo labklājību un rentabilitāti var palielināt, ja emisiju samazināšanai nozarēs, uz kurām neattiecas Kopienas sistēma atbilstīgi Direktīvai 2003/87/EK³ (turpmāk „ES ETS” [ES emisijas kvotu tirdzniecības sistēma]), izmanto tādas ieņēmumu radīšanas instrumentus kā nodokļus.

Lai šajos apstākļos enerģijas nodokļu piemērošanai būtu pieejami atbilstīgi noteikumi, Eiropadome 2008. gada marta sanāksmē aicināja direktīvu tuvināt ES enerģētikas un klimata pārmaiņu mērķiem⁴. Tādēļ šī priekšlikuma mērķi ir šādi:

- (1) END ietvaros nodrošināt konsekventu režīmu attiecībā uz dažādiem energoavotiem, lai izveidotu patiesi vienādus noteikumus enerģijas patērētājiem neatkarīgi no izmantotā energoavota;
- (2) izveidot pielāgotus noteikumus no atjaunojamiem energoresursiem ražotas enerģijas aplikšanai ar nodokļiem;
- (3) izveidot noteikumus, saskaņā ar kuriem ETS noteiktā oglekļa cenu signāla papildināšanai izmanto CO₂ nodokli, tanī pašā laikā nepieļaujot abu instrumentu pārklāšanos.

¹ OV L 283, 31.10.2003., 51. lpp.

² SEC (2008) 85, II sējums, 51. lpp. un turpmākās lappuses.

³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīva 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.).

⁴ Eiropadomes sanāksme 2008. gada 13.–14. martā, prezidentvalsts secinājumi (7652/1/08 rev.1, 20/05/2008).

- **Vispārīgais konteksts**

Šī priekšlikuma mērķis ir atbilstīgi pielāgot dažus enerģijas nodokļu direktīvas pamatnoteikumus, nodrošinot lielāku konsekvensi attiecībā uz to, kādā veidā enerģijas nodokļu ietekmē samazinās enerģijas patēriņš un ES tiek izmantota tīrāka enerģija. END pašreizējā redakcija rada turpmāk minētās problēmas.

Pirmkārt, tā nenodrošina vēlamo konsekvensi attiecībā uz to, kāds režīms tiek piemērots galvenajiem fosilajiem energoavotiem un elektroenerģijai. Ņemot vērā enerģijas saturu dažādos produktos, minimālie nodokļu līmeņi ievērojami mainās atkarībā no attiecīgā produkta. Tādējādi dažiem produktiem tiek dota priekšroka salīdzinājumā ar citiem, bet vislabvēlīgākais režīms ir akmeņoglēm. Tas arī nozīmē, ka dažu uzņēmumu darbības rādītāji ir labāki, un to nosaka šo uzņēmumu izmantotais energoavots.

Otrkārt, cenas signāls, kas ieviests ar enerģijas nodokļu direktīvu, nosakot minimālos nodokļu līmeņus, nav atbilstīgi saistīts ar nepieciešamību cīnīties pret klimata pārmaiņām. Direktīvas noteikumi nav labi pielāgoti iekšējā tirgus pienācīgas darbības nodrošināšanai apstākļos, kad dalībvalstis paļaujas uz CO₂ nodokli, lai samazinātu CO₂ emisijas.

Treškārt, kaut gan atjaunojamo veidu kurināmā/degvielas nozīme tirgū pieaug, to nodokļu režīmu END ietvaros joprojām nosaka noteikumi, kuri tika izstrādāti laikā, kad šie kurināmie/degvielas bija nišas alternatīva un tiem nebija lielas nozīmes tirgū. Standarta nodokļus atjaunojamiem kurināmajiem/degvielām nosaka, pamatojoties uz apjomu un uz tā fosilā produkta nodokļu likmi, kādu aizstāj attiecīgais atjaunojamais produkts. Mazāku enerģijas saturu atjaunojamajos kurināmajos/degvielās neņem vērā, tāpēc tāda pati nodokļu likme rada salīdzinoši lielāku slogu salīdzinājumā ar konkurējošiem fosilajiem kurināmajiem/degvielām. Dalībvalstis var labot šo ietekmi un nepieciešamības gadījumā kompensēt ražošanas izmaksu starpību, tikai piemērojot labvēlīgāku nodokļu režīmu saskaņā ar END 16. pantu. Tādējādi atjaunojamo kurināmo/degvielu nodokļu standartrežīms nav pielāgots to īpatnībām, un ikvienu pielāgošanu var veikt tikai kā fakultatīvu neaplikšanu ar nodokli, ievērojot stingra valsts atbalsta novērtējuma prasību.

Ceturtkārt, enerģiju apliek ar nodokļiem saskaņā ar enerģijas nodokļu direktīvu tādā pašā veidā neatkarīgi no tā, vai konkrētajā gadījumā CO₂ emisiju ierobežojumi tiek nodrošināti, izmantojot ES ETS. Tādējādi Savienības tiesību aktu mehānismi, ar kuriem paredz ierobežot šādas emisijas, dažos gadījumos var pārklāties, savukārt citos gadījumos to var nebūt vispār. Neviena no šīm situācijām nav vēlama, jo ir saistīta ar rentabilitātes zaudējumiem un/vai kropļojumiem iekšējā tirgū.

- **Spēkā esošie noteikumi priekšlikuma jomā**

Padomes Direktīvā 2003/96/EK definēti ar nodokli apliekamie energoprodukti, izmantošana, pēc kuras tos apliek ar nodokli, un minimālie nodokļu līmeņi katram produktam atkarībā no tā, vai to izmanto par motordegvielu noteiktiem rūpnieciskiem un komerciāliem nolūkiem vai par kurināmo.

- **Atbilstība pārējiem ES politikas virzieniem un mērķiem**

Priekšlikums atbilst galvenajiem ES politikas virzieniem un mērķiem. Tā mērķis ir nodrošināt, lai saistībā ar enerģijas nodokli iekšējais tirgus turpina pienācīgi darboties situācijā, kad dalībvalstīm jāpiedalās ES mērķu sasniegšanā enerģētikas un klimata pārmaiņu

jomā. Turklāt, lai nodrošinātu konsekveni ar 2009. gadā pieņemto klimata un enerģētikas dokumentu paketi, šis priekšlikums stāsies spēkā 2013. gada 1. janvārī.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMA REZULTĀTI

• Apspriešanās ar ieinteresētajām personām

Šis priekšlikums izstrādāts, pamatojoties uz visdažādākajiem ārējiem pienesumiem. Šie pienesumi bija komentāri, kas saņemti sabiedriskās apspriešanās laikā, kuru uzsāka ar zaļo grāmatu par tirgus instrumentiem⁵, un tiešās konsultācijās ar dalībvalstīm un citām ieinteresētajām personām. TAXUD ĢD arī pasūtījis ārējus pētījumus ietekmes novērtēšanai.

Zaļā grāmata par tirgus instrumentiem cita starpā nosaka jomas, kurās paredzēts mainīt END, un ieskicē iespējamo attīstību turpmāk. Īpaši tajā uzdots jautājums par END iespējamo pārstrukturēšanu, lai tā labāk atspoguļotu faktu, ka enerģijas aplikšanai ar nodokli ir vairāki mērķi (ieņēmumu radīšana un enerģijas taupīšana, no vienas puses, un vides apsvērumi, no otras).

• Ietekmes novērtējums

Lai saprastu, kā labāk aptvert dažādus politikas mērķus, tika izpētītas vairākas pieejas, un tās tika salīdzinātas ar *bāzlīnijas scenāriju (nemainīgas situācijas scenāriju)*. Šajā scenārijā pašreizējos enerģijas nodokļu noteikumus vairs nemaina un tos pilnībā piemēro visās dalībvalstīs, tiklīdz beidzas atlikušie pārejas periodi. Būtībā END netiktu vairāk saskaņota ar ES enerģētikas un klimata pārmaiņu mērķiem. Divu rīcības virzienu, konkrēti END pārskatīšana vēlāk un nodokļu koordinēšana, nevis direktīvas pārskatīšana, rezultāti ir līdzīgi bāzlīnijas scenārijam, cita starpā tādēļ, ka abos virzienos netiek laikus panākti rezultāti. Tika izpētītas šādas pieejas:

- *esošā nodokļu režīma pārskatīšana attiecībā uz dažādiem energoavotiem atbilstīgi vienam kritērijam*: dažādu produktu nodokļu režīmus var salāgot, pamatojoties uz enerģijas saturu šajos produktos, lai palielinātu enerģijas nodokļu neitralitāti un ierobežotu negatīvo ietekmi uz citu instrumentu un politiku darbību (politikas iespēja Nr. 1); alternatīva ir salāgošanu balstīt uz attiecīgo CO₂ saturu dažādos produktos, lai enerģijas nodokļi sistemātiski atspoguļotu produkta radītās CO₂ emisijas un palīdzētu sasniegt ES mērķus klimata pārmaiņu jomā (politikas iespēja Nr. 2).
- *direktīvas struktūras pārskatīšana*, ņemot vērā dažādos enerģijas nodokļu mērķus (ieņēmumu radīšana un enerģijas taupīšana, no vienas puses, un vides apsvērumi, no otras): šīs pieejas rezultātā tiktu radīti īpaši ar CO₂ saistīti nodokļi valstī, un tādējādi citiem nodokļiem, ar ko apliek enerģiju, būtu jābūt neitrāliem, t. i., tie nedrīkst diferencēt dažādus energoavotus, lai neietekmētu CO₂ nodokļu pareizu darbību. Šī pieeja veido politikas iespēju Nr. 3 un divas transporta politikas iespējas (politikas iespēju Nr. 5 un Nr. 6).

⁵ Zaļā grāmata par tirgus instrumentu izmantošanu vides politikā un ar vidi saistītā politikā (COM(2007) 140, 2007. gada 28. marts).

- **papildu vienota ar CO₂ saistīta nodokļa ieviešana:** šāds nodoklis tiktu noteikts papildus nodokļiem, kādus jau uzliek ar END, un tas papildinās ES emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu (iespēja Nr. 4).

Ietekmes novērtējumā tika pārbaudīta dažādo pieeju radītā ietekme. Novērtējuma rezultāti apkopoti ietekmes novērtējuma ziņojumā. Ņemot vērā to, kā dažādas politikas iespējas veicina iepriekšminēto mērķu sasniegšanu, un nepieciešamību ievērot dalībvalstu intereses saistībā ar to budžetiem, kā arī apsvērumus par taisnīgumu, ietekmes novērtējumā konstatēts, ka vēlams ir politikas iespēja Nr. 3 un transporta politikas iespēja Nr. 6. Šā priekšlikuma pamatā ir šo vēlamo politiku apkopojums.

Ietekmes novērtējums parādīja, ka iepriekšminētos mērķus var sasniegt bez ekonomikas izmaksām un pārskatīšana var dot ekonomikas ieguvumus, īpaši tad, ja papildu ieņēmumus no vispārējā enerģijas patēriņa nodokļiem vai CO₂ nodokļiem izmantos darba devēju sociālās apdrošināšanas iemaksu samazināšanai. Ietekmes novērtējums arī parādīja, ka END pārskatīšana neradītu nepamatotu slogu uzņēmumiem un konkurētspējas zaudējumus nozaru līmenī. Turklāt, reizē pārskatot nodokļus attiecībā uz motordegvielu un kurināmo, tiek samazināts risks, kas saistīts ar negatīvu ietekmi uz izmaksu/ieguvumu sadali un bieži rodas gadījumos, kad tiek īstenota politika, kuras rezultātā palielinās siltumenerģijas izmaksas. Šajā kontekstā ietekmes novērtējums apstiprināja nodokļu galveno priekšrocību: līdz ar ietekmi uz patērētāju paradumiem rodas ieņēmumi, kurus var izmantot papildu pasākumu finansēšanai, un tādējādi novērtējumā arī redzams, kā risināmas izmaksu/ieguvumu sadales problēmas. Tomēr no ietekmes novērtējuma arī izriet, ka ietekme uz izmaksu/ieguvumu sadali mājsaimniecību līmenī dažādās dalībvalstīs atšķiras vairāk nekā jebkura cita atsevišķa ietekme, un tāpēc šķiet pamatoti saglabāt iespēju atbrīvot mājsaimniecības no aplikšanas ar nodokli valsts līmenī.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

• Ierosināto pasākumu kopsavilkums

Komisija ierosina, sākot no 2013. gada:

1. Ieviest skaidru dalījumu starp enerģijas nodokļiem, kas īpaši saistīti ar CO₂ emisijām, kuras attiecināmas uz attiecīgo produktu patēriņu (CO₂ nodokļi), un enerģijas nodokļiem, kuru pamatā ir enerģijas saturs produktos (vispārēji enerģijas patēriņa nodokļi).

CO₂ nodokļu pamatā būtu CO₂ emisijas koeficienti, kas noteikti Komisijas Lēmuma 2007/589/EK⁶ 1. pielikuma 11. punktā. Vispārējo enerģijas patēriņa nodokļu pamatā būtu energoproduktu un elektroenerģijas neto siltumietilpība, kā noteikts Direktīvas 2006/32/EK II pielikumā⁷ un — biomasas vai no biomasas iegūtu produktu gadījumā — Direktīvas 2009/28/EK⁸ III pielikumā.

⁶ Komisijas 2007. gada 18. jūlija Lēmums 2007/589/EK, ar ko nosaka pamatnostādnes siltumnīcefekta gāzu emisiju monitoringam un ziņošanai par tām saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK (OV L 229, 31.8.2007., 1. lpp.).

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. aprīļa Direktīva 2006/32/EK par enerģijas galapatēriņa efektivitāti un energoefektivitātes pakalpojumiem un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 93/76/EEK (OV L 114, 27.4.2006., 64. lpp.).

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu (OV L 140, 5.6.2009., 16. lpp.).

Taču īpašie CO₂ emisijas koeficienti un neto siltumietilpības vērtības biomasai vai no biomasas iegūtiem produktiem, kam Direktīvas 2009/28/EK 17. pantā noteikti ilgtspējības kritēriji (biodegvielas un bioloģiskie šķidrie kurināmie, kā definēts minētās direktīvas 2. panta h) un i) punktā), piemērojami tikai tiktāl, cik tiek ievēroti šie kritēriji (sk. priekšlikuma 1. panta 1. punktu attiecībā uz END 1. pantu). Tādējādi biodegvielas vai bioloģiskos šķidros kurināmos, kuri neatbilst šiem kritērijiem, apliks ar nodokli, pamatojoties uz ekvivalentas motordegvielas vai kurināmā CO₂ emisijas koeficientu un neto siltumietilpību.

Ekonomiski efektīvi ir ieviest ar CO₂ saistītus nodokļus, kas papildina ES emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu. Tomēr dalībvalstīm arī jāturpina aplikēt ar nodokļiem motordegvielu un kurināmo patēriņu citiem nolūkiem, t. i., tādu ieņēmumu radīšanai, kas nav saistīti ar siltumnīcefekta gāzu samazināšanu. Lai pieļautu tik dažādus mērķus un pēc iespējas nodrošinātu to konsekventu īstenošanu, nodokļus, kuri nav saistīti ar CO₂, jāsaista ar enerģijas saturu energoavotos.

2. Paplašināt enerģijas nodokļu direktīvas darbības jomu — ciktāl tā attiecas uz CO₂ nodokļiem — un tajā ietvert energoproduktus, uz kuriem principā attiecas Direktīvas 2003/87/EK darbības joma, tanī pašā laikā nodrošinot obligātu atbrīvojumu no CO₂ nodokļiem gadījumos, uz kuriem saskaņā ar minēto direktīvu attiecas Kopienas sistēma.

Grozījumu kopums nodrošinās, ka END plūstoši papildina Direktīvu 2003/87/EK attiecībā uz nepieciešamību ieviest cenas signālu saistībā ar CO₂ emisijām (īpaši skatīt priekšlikuma 1. panta 1. punktu un 4. punkta a) apakšpunktu attiecībā uz END 1. pantu un 4. panta 2. punktu), tanī pašā laikā nepieļaujot pārklāšanos starp ES emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu, no vienas puses, un nodokļiem, kas kalpo tam pašam nolūkam, no otras (sk. priekšlikuma 1. panta 11. punkta a) apakšpunkta ii) daļu attiecībā uz END 14. pantu).

Turklāt nepieciešams ierobežot CO₂ nodokļu iespējamo ietekmi uz izmaksām nozarēs vai apakšnozarēs, kuras uzskata par lielā mērā pakļautām oglekļa emisiju pārvirzes riskam Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 13. punkta nozīmē. Attiecīgi jānodrošina pārejas pasākumi, lai nepieļautu nepamatotu ietekmi uz izmaksām, tanī pašā laikā saglabājot no CO₂ nodokļiem izrietošo vides efektivitāti. Attiecībā uz šo jāvadās pēc siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu bezmaksas piešķiršanas režīma atbilstīgi Direktīvai 2003/87/EK (sk. ierosināto jauno END 14.a pantu [priekšlikuma 1. panta 12. punkts]). Arī citās ekonomikas nozarēs vai apakšnozarēs var notikt oglekļa emisiju pārvirze. Attiecībā uz lauksaimniecību Komisija šobrīd gatavo ziņojumu, kurā izskatīs oglekļa emisiju pārvirzes risku šajā nozarē. Tiklīdz ziņojums būs sagatavots, Komisija veiks tālākas darbības, lai nodrošinātu, ka uz visām nozarēm, kurās ir liela oglekļa emisiju pārvirzes iespēja, END attiecas līdzvērtīgi noteikumi. Tas tiks panākts, vai nu nodrošinot, ka ziņojuma secinājumi tiek ņemti vērā Padomes apspriedēs par END pārskatīšanas priekšlikumu, vai, ja ziņojums pirms priekšlikuma pieņemšanas vēl nav gatavs, ar atsevišķu likumdošanas iniciatīvu.

Ja nolūks nav uz CO₂ nodokļi, END darbības joma nemainās.

3. Pārskatīt minimālos nodokļu līmeņus, īpaši nodrošinot, lai tie konsekventi atspoguļo CO₂ emisijas un neto siltumietilpību attiecībā uz dažādiem energoavotiem, nepieciešamības gadījumā paredzot pārejas periodus (sk. priekšlikuma 1. panta 6., 7., 8. un 23. punktu attiecībā uz END 7., 8. un 9. pantu un direktīvas I pielikumu).

Lai nodrošinātu konsekventu pieeju vienādā mērā visiem produktiem, kurus aplikē ar nodokļiem un kuriem nav noteikti minimālie nodokļu līmeņi, Komisija ierosina arī grozīt

enerģijas nodokļu direktīvas 2. panta 3. punktu (sk. priekšlikuma 1. panta 2. punkta b) apakšpunktu attiecībā uz direktīvas 2. panta 3. punktu un 4. punktu). Ja Lēmumā 2007/589/EK, Direktīvā 2006/32/EK vai Direktīvā 2009/28/EK nav atsauces vērtības, ko piemēro attiecīgajam energoproduktam, dalībvalstīm jāatsaucas uz atbilstīgu pieejamo informāciju par neto siltumietilpību un/vai CO₂ emisijas koeficientiem. Turklāt jā saglabā minimālo nodokļu līmeņu reālā vērtība. Vispārējo enerģijas patēriņa nodokļu minimālās likmes ik pēc noteikta laika automātiski jāpielāgo, ņemot vērā nodokļa reālās vērtības attīstību, lai saglabātu likmju harmonizācijas pašreizējo līmeni; savukārt, lai samazinātu enerģijas un pārtikas cenu radīto svārstīgumu, šo salāgošanu jāveic, pamatojoties uz izmaiņām Eurostat publicētajā ES harmonizētajā patēriņa cenu indeksā, no kura izslēdz enerģiju un neapstrādātu pārtiku (sk. priekšlikuma 1. panta 4. punkta b) apakšpunktu attiecībā uz END 4. panta papildināšanu ar jaunu 4. punktu). Tā kā CO₂ nodokļi papildina Direktīvas 2003/87/EK darbību, emisijas kvotu tirgus cena cieši jāuzrauga direktīvas pārskatā, ko sagatavo reizi piecos gados, kā noteikts priekšlikuma 1. panta 21. punktā.

4. Pieprasīt, lai, nosakot valsts nodokļu līmeņus, dalībvalstis atspoguļo sasaisti starp minimālajiem nodokļu līmeņiem, kas noteikti END dažādiem energoavotiem (sk. priekšlikuma 1. panta 4. punkta b) apakšpunktu attiecībā uz END 4. panta papildināšanu ar jaunu 3. punktu).

Šīs prasības nolūks ir nodrošināt, lai konsekventā pieeja attiecībā uz dažādu energoavotu režīmiem tiktu paplašināta un attiektos arī uz valstu noteiktajiem nodokļu līmeņiem (kuri pārsniedz END noteiktos minimālos līmeņus). Attiecībā uz motordegvielu būtu pareizi nodrošināt pārejas periodu līdz 2023. gadam, ņemot vērā nozīmīgās atšķirības nodokļu likmēs, kādas piemēro dažādu veidu motordegvielai vairākās dalībvalstīs.

5. Atcelt iespēju dalībvalstīm diferencēt nodokļu pieeju gāzeļļas komerciālai vai nekomerciālai izmantošanai par motordegvielu (sk. priekšlikuma 1. panta 6. punktu, ar ko aizstāj END 7. pantu).

Iespēja dalībvalstīm piemērot zemāku nodokļu līmeni gāzeļļas komerciālai izmantošanai par motordegvielu salīdzinājumā ar nekomerciālu izmantošanu šim nolūkam vairs nesader ar prasību uzlabot energoefektivitāti un nepieciešamību risināt transporta pieaugošo ietekmi uz vidi. Tādēļ Komisija ierosina atcelt šo iespēju.

Ņemot vērā šo pieeju, 2007. gada priekšlikumam par END 7. pantu⁹ vairs nav priekšmeta, un tādēļ tas tiek atsaukts.

6. Pēc iespējas vienkāršot minimālo nodokļu līmeņu struktūru.

Tiek atcelta pastāvošā diferencētā pieeja atkarībā no tā, vai siltumenerģijai izmantotos energoproduktus un elektroenerģiju izmanto uzņēmējdarbībai vai darbībai, kas nav uzņēmējdarbība (sk. C tabulu priekšlikuma pielikumā). Minimālie nodokļu līmeņi motordegvielas izmantošanai dažos rūpnieciskos un komerciālos nolūkos (sk. B tabulu priekšlikuma pielikumā) ir salāgoti ar minimālajiem nodokļu līmeņiem, kādu piemēro tādiem pašiem produktiem, ja tos izmanto par kurināmo (sk. C tabulu priekšlikuma pielikumā). Visbeidzot, tā kā etilēts benzīns kļuvis par sekundāru produktu, Komisija iesaka vairs nediferencēt etilēto un bezsvina benzīnu un noteikt vienu minimālo nodokļu līmeni abiem produktiem (sk. A tabulu priekšlikuma pielikumā).

⁹ COM(2007) 52, 13.3.2007.

7. *Direktīvas 14. panta 1. punkta a) apakšpunktā noteikto atbrīvojumu attiecībā uz energoproduktiem, kurus izmanto elektroenerģijas ražošanai, ierobežot, attiecinot tikai uz vispārējiem enerģijas patēriņa nodokļiem (sk. priekšlikuma 1. panta 11. punkta b) apakšpunktu) un papildināt 14. pantu ar jaunu punktu par tādas elektroenerģijas atbrīvošanu no nodokļa uz ierobežotu astoņu gadu periodu, kas saražota krastā un tiek tieši piegādāta kuģiem, kuri noenkuroti ostā (sk. priekšlikuma 1. panta 11. punkta a) apakšpunkta ii) daļu).*

Patlaban 14. panta 1. punkta c) apakšpunkts uzliek pienākumu dalībvalstīm atbrīvot no nodokļiem elektroenerģiju, kas saražota uz kuģa, tostarp kuģa, kas noenkurots ostā, savukārt 15. panta 1. punkta f) apakšpunkts ļauj dalībvalstīm paplašināt atbrīvojumu no nodokļiem un to attiecināt uz iekšējiem ūdensceļiem. Dažās ostās pastāv tīrāka alternatīva izmantot krasta elektroenerģiju (t. i., savienojumu ar krasta elektrotīklu). Šī tehnoloģija pagaidām ir attīstības sākumstadijā. Lai izveidotu pirmo stimulu tās attīstīšanai un piemērošanai, Komisija iesaka atbrīvot no enerģijas nodokļiem krasta elektroenerģiju, ar kuru nodrošina kuģus, kuri noenkuroti ostā. Atbrīvojumu piemērotu astoņus gadus (sākot no šajā priekšlikumā ietvertā transponēšanas termiņa). Šāds laika posms arī dos iespēju izstrādāt turpmākajam periodam plašāku sistēmu, kuri ļaus optimāli attīstīt krasta elektroenerģiju. Jāparedz arī reglamentējoši pasākumi. Darbu pie šādas sistēmas izstrādes varētu uzsākt tad, kad Starptautiskā standartizācijas organizācija būs pieņēmusi kopējus tehniskus standartus krasta elektroapgādes sistēmām.

Lai izveidotu aptverošu un konsekventu CO₂ cenas signālu ārpus ES emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas, 14. pantu jāpapildina ar jaunu 3. punktu, lai 14. panta 1. punkta a) apakšpunktā noteikto atbrīvojumu no nodokļa attiecībā uz energoproduktiem, kurus izmanto elektroenerģijas ražošanai, ierobežotu, attiecinot tikai uz vispārējiem enerģijas patēriņa nodokļiem. Tomēr to nepiemēros energoproduktiem, kurus izmanto elektroenerģijas ražošanai uz kuģa, jo praksē ir grūti nodalīt energoproduktus, kurus izmanto šim nolūkam, un energoproduktus, kurus izmanto navigācijai.

8. *Paredzēt CO₂ nodokļu atlaidi iekārtām nozarēs vai apakšnozarēs, kuras uzskata par lielā mērā pakļautām oglekļa emisiju pārvirzes riskam (sk. END jauno 14.a pantu, kas formulēts priekšlikuma 1. panta 12. punktā).*

Ir jāierobežo CO₂ nodokļu iespējamā ietekme uz izmaksām nozarēs vai apakšnozarēs, kuras uzskata par lielā mērā pakļautām oglekļa emisiju pārvirzes riskam Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 13. punkta nozīmē. Attiecīgi nepieciešami pārejas pasākumi, kuri nepieļauj nepamatotu ietekmi uz izmaksām, tanī pašā laikā saglabā CO₂ nodokļu vides efektivitāti, līdzīgi, kā to panāk ar Direktīvā 2003/87/EK noteikto siltumnīcefekta gāzu emisijas bezmaksas kvotu piešķiršanu. Lai pilnā mērā saglabātu stimulu samazināt emisijas, šādas nodokļu atlaides pamatā jābūt attiecīgās iekārtas vēsturiskajam enerģijas patēriņam noteiktā atsaucē periodā (vai nu no 2005. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 31. decembrim, vai no 2009. gada 1. janvāra līdz 2010. gada 31. decembrim). Turklāt nodokļu atlaides apjomam jāatspoguļo CO₂ nodoklis, kāds tiktu piemērots iekārtai, pamatojoties uz vēsturisko patēriņu saskaņā ar pieņēmumu, ka izmantotā atsaucē degviela/kurināmais ir CO₂ ziņā efektīvs. „Degvielas/kurināmā līmeņatzīmes” noteikšanas nolūkā izmanto dabasgāzes emisijas koeficientu, lai atspoguļotu pieeju, kas pieņemta saskaņā ar Komisijas Lēmumu xxx/xxx, ar

kuru visā Savienībā nosaka pārejas noteikumus saskaņotai bezmaksas emisiju kvotu piešķiršanai atbilstoši 10.a pantam Direktīvā 2003/87/EK¹⁰.

9. Saglabāt enerģijas nodokļu direktīvas pieļauto elastību, īpaši attiecībā uz pastāvošo noteikumu, ka dalībvalstis enerģijas patēriņam var piemērot vairāk nekā vienu nodokli. Tomēr Komisija iesaka pārskatīt dažas pastāvošās iespējas, konkrēti tās, kuras ir pretrunā ar šajā priekšlikumā paredzētajiem mērķiem, un kopumā nodrošināt atbilstību jaunajiem vispārējiem priekšlikuma noteikumiem. Konkrēti Komisija ierosina:

- Direktīvas 2. panta 4. punkta [3. pants jaunajā redakcijā] darbības jomu attiecībā uz gadījumiem, kad nepiemēro direktīvu, ierobežot, attiecinot tikai uz vispārējiem enerģijas patēriņa nodokļiem, lai izveidotu aptverošu un konsekventu CO₂ cenas signālu ārpus ES emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas. Turklāt saskaņā ar 2. panta 4. punktu līdz šim no direktīvas darbības jomas tika izslēgta elektroenerģija, ja tā veidoja vairāk nekā 50 % no produkta izmaksām [sk. b) apakšpunkta ceturto ievilkumu]. Tomēr šāds noteikums rada risku, ka tiek izkropļota konkurence iekšējā tirgū, un tas jāsvīturo (sk. priekšlikuma 1. panta 3. punktu attiecībā uz jauno 3. pantu).
- *Atcelt 9. panta 2. punktu*, kas paredz zemākus minimālo nodokļu līmeņus trijās dalībvalstīs kurināmai gāzeļļai. Šis noteikums vairo nekonsekveni attiecībā uz režīmu dažādiem enerģijas patērētājiem iekšējā tirgū (sk. priekšlikuma 1. panta 8. punktu).
- *Direktīvas 15. pantā noteiktās samazināšanas un atbrīvošanas iespējas* pēc iespējas ierobežot, attiecinot tikai uz vispārējiem enerģijas patēriņa nodokļiem, lai izveidotu aptverošu un konsekventu CO₂ cenas signālu ārpus ES emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas (sk. priekšlikuma 1. panta 13. punkta a) apakšpunktu). Tomēr to nepiemēro 15. panta 1. punkta f)–l) apakšpunktam un h)–l) apakšpunktam šādu iemeslu dēļ:
 - dalībvalstīm sociālu apsvērumu dēļ arī turpmāk jādod iespēja elastīgi piemērot atbrīvojumus no nodokļiem vai nodokļu samazinājumus mājāsaimniecībām un labdarības organizācijām (h) apakšpunkts; sīkāku informāciju skatīt arī turpmāk);
 - tiek ierosināts pakāpeniski atteikties no iespējas piemērot atbrīvojumus no nodokļiem vai nodokļu samazinājumus dabasgāzei un sašķidrinātajai naftas gāzei, jo šie produkti nav atjaunojamas izcelsmes (i) apakšpunkts; sīkāku informāciju skatīt arī turpmāk);
 - panta f) apakšpunktā minētajiem atbrīvojumiem no nodokļiem vai nodokļu samazinājumiem attiecībā uz energoproduktiem, kurus nodrošina izmantošanai par degvielu navigācijai iekšzemes ūdensceļos, pamatā ir starptautiskas konvencijas, vismaz dažiem attiecīgajiem ūdensceļiem; k) apakšpunktā minētās bagarēšanas operācijas navigācijai izmantojamajos ūdensceļos un ostās ir papildu operācijas;
 - panta j) apakšpunktā minētie atbrīvojumi no nodokļiem vai nodokļu samazinājumi attiecībā uz gaisakuģiem un kuģiem ir līdzīgi atbrīvojumi tiem, ko piemēro PVN nolūkā un kas saistīti ar darbībām, kurām piemēro 14. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā noteikto atbrīvojumu, kura pamatā ir starptautiskas konvencijas;

¹⁰ OVL, , , ...lpp.

- panta l) apakšpunktā minētā akmeņogļu gāze, uz kuru attiecas KN kods 2705, ir produkts, kas galvenokārt rodas tēraudrūpniecībā kā blakusprodukts, izmantojot kurināmo metalurģijas procesos. No apspriešanās ar dalībvalstīm izrietēja, ka, apliekot to ar nodokli, veidotos neproporcionāls administratīvais slogs gan iesaistītajiem uzņēmumiem, gan pārvaldes iestādēm.
- *Grozīt 15. panta 1. punkta h) apakšpunktu*, lai nodrošinātu mājsaimniecībām nodokļu priekšrocības izmantošanai par kurināmo, neatkarīgi no izmantotā energoavota, t. i., atcelt atsevišķu avotu, piem., šķidrā kurināmā, izslēgšanu. Komisija atzīst, ka dalībvalstis var uzskatīt šādas nodokļu priekšrocības par vajadzīgām, tomēr jāņem vērā nepieciešamība nodrošināt vienādu režīmu visiem energoavotiem (sk. priekšlikuma 1. panta 13. punkta a) apakšpunkta i) daļu).
- *Grozīt 15. panta 3. punktu*, saskaņā ar kuru dalībvalstis var piemērot nulles nodokļu līmeni energoproduktiem un elektroenerģijai, ko izmanto lauksaimniecības, dārzkopības vai zivkopības darbos un mežsaimniecībā (sk. priekšlikuma 1. panta 13. punkta b) apakšpunktu). Šis noteikums vairo nekoncekvenci attiecībā uz režīmu dažādām uzņēmējdarbības nozarēm iekšējā tirgū, ņemot vērā to, ka lauksaimniecība ir viena no svarīgākajām nozarēm, kas lielā mērā atrodas ārpus ES emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas. Tādējādi attiecībā uz vispārējiem enerģijas patēriņa nodokļiem šīs iespējas piemērošana jāsaista ar prasību nodrošināt progresu energoefektivitātes jomā. Attiecībā uz CO₂ nodokļiem režīms attiecīgajām nozarēm jāsalāgo atbilstīgi noteikumiem, kurus piemēro rūpniecības nozarēm. Tādējādi atbrīvojumu no CO₂ nodokļa jāpiemēro tikai tiktāl, cik tas nepieciešams, lai novērstu oglekļa emisiju pārvirzes risku.
- *Grozīt 5. pantu*, lai būtu skaidrs, ka nodokļu diferencēšana, pamatojoties uz minētajā pantā uzskaitītajiem kritērijiem, netiek attiecināta uz CO₂ nodokli (sk. priekšlikuma 1. panta 5. punktu). Turklāt iespēju piemērot zemāku nodokļu līmeni taksometru patērētājam degvielai praksē izmanto tikai attiecībā uz dīzeļdegvielu. Tāpat ņemot vērā jaunus ierosinātos noteikumus, šāda iespēja pilnībā jālikvidē (tostarp attiecībā uz vispārējo enerģijas patēriņa nodokli), jo tā vairs nav samērojama ar tādas politikas mērķiem, kas veicina alternatīvu degvielu/kurināmo, kā arī politiku, kas veicina alternatīvus energonesējus un tīrāku transportlīdzekļu izmantošanu pilsētās.
- *Grozīt 16. pantu*, lai likvidētu iespēju dalībvalstīm nodrošināt atbrīvojumu no nodokļiem vai nodokļu samazinājumu biodegvielai līdz 2023. gadam (sk. priekšlikuma 1. panta 14. punktu). Vidējā termiņā šis noteikums vairs nebūs nepieciešams, ņemot vērā END vispārējos noteikumus ieteiktās pārmaiņas, kurās pietiekami ņemtas vērā tādas degvielas/kurināmā specifiskās īpašības, ko pilnībā vai daļēji veido biomasas vai no biomasas iegūti produkti (sk. priekšlikuma 1. panta 1. punktu). Attiecībā uz sašķidrināto naftas gāzi un dabasgāzi, ko izmanto par degvielu, priekšrocības, kas izpaužas kā zemāki vispārējo enerģijas patēriņa nodokļu minimālie līmeņi vai iespēja atbrīvot no nodokļiem šādus energoproduktus atbilstīgi 15. panta 1. punkta i) apakšpunktam, vairs nav pamatotas, īpaši ņemot vērā nepieciešamību palielināt atjaunojamo energoavotu tirgus īpatsvaru. Tādējādi arī šīs priekšrocības jālikvidē līdz 2023. gadam (sk. priekšlikuma 1. panta 13. punkta a) apakšpunkta i) daļu).

10. Salāgot Direktīvu 2003/96/EK ar Padomes Direktīvu 2008/118/EK par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu, ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK¹¹ (sk. priekšlikuma 1. panta 11. punkta a) apakšpunkta i) daļu, 17. punktu un 18. punktu attiecībā uz END 14., 20. un 21. pantu).

11. Atjaunināt energoproduktu sarakstu Direktīvas 2003/96/EK 2. panta 1. punktā un 20. panta 1. punktā, iekļaujot tajā noteiktus biodegvielas veidus, atjaunināt un modernizēt noteikumus par Direktīvā 2008/118/EK noteikto kontroles un aprites noteikumu piemērošanu. Turklāt uz produktiem, kuri atbilst KN kodam 3811, jāattiecinā Direktīvā 2008/118/EK noteiktie kontroles un aprites noteikumi, ņemot vērā izvairīšanās no nodokļiem, to apiešanas vai ļaunprātīgas izmantošanas risku (sk. priekšlikuma 1. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 17. punktu attiecībā uz END 2. un 20. pantu).

12. Direktīvas 2003/96/EK 2. panta 5. punktā atsaukties uz patlaban aktuālo kombinētās nomenklatūras redakciju. Turklāt pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā END 2. panta 5. punkts jāsalāgo ar jaunajiem noteikumiem saskaņā ar Līgumu par Eiropas Savienības darbību (sk. priekšlikuma 1. panta 2. punkta b) apakšpunktu un 21. punktu).

13. Svītrot 18.a un 18.b pantu, jo šie END pārejas noteikumi ir novecojuši (sk. priekšlikuma 1. panta 16. punktu).

14. Piešķirt Spānijai un Francijai iespēju ieviest augstākas vispārējo enerģijas patēriņa nodokļu likmes dažās šo valstu teritoriālajās daļās, atzīstot šo valstu veikto ilgtermiņa decentralizācijas procesu (sk. priekšlikuma 1. panta 15. punktu attiecībā uz END 18. pantu).

Ņemot vērā Spānijas īpašo administratīvo struktūru un nepieciešamību atvieglot finanšu autonomijas īstenošanu Spānijas autonomajās kopienās, valstij jāļauj piemērot reģionāli augstākus vispārējo enerģijas patēriņa nodokļu līmeņus. Tas pats attiecas uz Franciju, ņemot vērā nepieciešamību stiprināt tās administratīvo reģionu finanšu spēju decentralizācijas procesa gaitā. Tomēr jānodrošina, lai tiktu saglabāts nediskriminējošs režīms savstarpēji konkurējošiem energoavotiem. Turklāt jānodrošina, lai diferencēšana nekavē iekšējā tirgus pienācīgu darbību un neietekmē energoproduktu iekšējo apriti ES.

Citām dalībvalstīm, kuras vēlas ieviest līdzīgu sistēmu reģionālai nodokļu diferencēšanai, jālūdz, lai Komisija iesniedz priekšlikumu par END grozījumiem, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 113. pantu.

15. Lai nodrošinātu brīvu apriti, tanī pašā laikā ievērojot drošības prasības, ko piemēro komerciāliem mehāniskiem transportlīdzekļiem un īpašiem konteineriem, jāatjaunina Direktīvas 2003/96/EK 24. pantā noteiktā standartvertību definīcija šādiem transportlīdzekļiem, lai atspoguļotu faktu, ka ražotāji nepielāgo degvielas tvertnes komerciāliem transportlīdzekļiem (sk. priekšlikuma 1. panta 19. punktu). Uz šo jautājumu Komisijas vērību vērta transporta uzņēmumu federācijas, norādot, ka dažas dalībvalstis sistemātiski kontrolē definīcijas ievērošanu un apliek ar nodokli degvielu tvertnēs, kuras neatbilst noteiktajai jomai. Jautājums tika apspriests arī ar dalībvalstīm nesēnotikušajā Akcīzes nodokļa komitejā, un tika secināts, ka vienīgais veids, kā atrisināt šo jautājumu, ir mainīt 24. pantā minēto definīciju.

¹¹ OV L 9, 14.1.2009., 12. lpp.

16. Ieviest pienākumu Komisijai reizi piecos gados un pirmo reizi līdz 2015. gada beigām iesniegt Padomei ziņojumu par enerģijas nodokļu direktīvas piemērošanu un vajadzības gadījumā priekšlikumu par izmaiņām (sk. priekšlikuma 1. panta 21. punktu). Cita starpā Komisijai savā ziņojumā jāizskata minimālais CO₂ nodokļu līmenis, ņemot vērā emisijas kvotu tirgus cenas attīstību ES, inovāciju un tehnoloģiju attīstības ietekmi (attiecībā uz energoefektivitāti, elektroenerģijas izmantošanu transportā, alternatīvas degvielas/kurināmā, piem., biodegvielas un ūdeņraža, izmantošanu, oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas radīto ietekmi utt.) un pamatojumu minētajā direktīvā noteiktajai atbrīvošanai un samazināšanai. Attiecībā uz atbrīvošanu un samazināšanu īpaša vērtība jāvelta tādu energoproduktu atbrīvošanai no nodokļiem, kurus izmanto gaisa un jūras transportam (END 14. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts), attiecīgi ņemot vērā pieeju saskaņā ar ES ETS un starptautisko sarunu rezultātus ar Starptautisko Jūrniecības organizāciju (IMO) par globāla, uz tirgu balstīta instrumenta izmantošanu, kas internalizē CO₂ emisiju ārējās izmaksas, krasta elektroenerģijas atbrīvojumam no nodokļa (priekšlikums par END 14. panta 4. punktu) un ietekmei uz mājsaimniecībām. Jebkurā gadījumā saraksts ar nozarēm vai apakšnozarēm, kuras uzskata par pakļautām nozīmīgam oglekļa emisiju pārvirzes riskam šīs direktīvas 14.a panta nolūkā, regulāri jāpārskata, jo īpaši ņemot vērā jaunu liecību pieejamību (sk. iepriekš 2. punktu).

- **Juridiskais pamats**

Līgums par Eiropas Savienības darbību, īpaši tā 113. pants.

- **Subsidiaritātes princips**

Priekšlikums ir gan Kopienas, gan dalībvalstu kompetencē. Tāpēc piemēro subsidiaritātes principu. Līguma par Eiropas Savienības darbību 113. pantā noteikts, ka Padome pieņem noteikumus par tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz akcīzes nodokļiem tiktāl, ciktāl tāda saskaņošana ir vajadzīga, lai nodrošinātu iekšējā tirgus izveidi un darbību.

END pārskatīšana un pārskatīšanas laiks jāskata plašākā kontekstā saistībā ar ES enerģētikas un klimata pārmaiņu programmu. Patlaban ES izstrādā tiesību aktu noteikumus, kas ļaus sasniegt vērienīgos 2020. gada mērķus. END lielāku saskaņošanu ar šiem mērķiem var panākt, tikai pieņemot Savienības tiesību aktu, kas groza END.

- **Proporcionalitātes princips**

Priekšlikums ir saskaņā ar proporcionalitātes principu šādu iemeslu dēļ.

Šīs pārskatīšanas mērķi vislabāk tiks sasniegti, iepriekš izskaidrotajā nolūkā grozot pašreizējo direktīvu. Priekšlikums galvenokārt attiecas uz dažiem būtiskiem direktīvas elementiem: nodokļu struktūru un saistību starp dažādu energoavotu attiecīgajiem nodokļu režīmiem.

Priekšlikums paredz tikai uz līguma mērķu sasniegšanai vajadzīgos pasākumus.

- **Juridisko instrumentu izvēle**

Ierosinātais juridiskais instruments: direktīva. Šajā jomā, uz kuru jau attiecas pašreizējā direktīva, kā skaidrots iepriekš, jā saglabā dalībvalstīm būtiskas elastības iespējas. Tādējādi vienīgais piemērotais instruments ir direktīva, ar ko groza Direktīvu 2003/96/EK.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikums neietekmē Savienības budžetu.

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko groza Direktīvu 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un īpaši tā 113. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu¹²,

pēc tiesību akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu¹³,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹⁴,

saskaņā ar īpašo likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Padomes Direktīva 2003/96/EK¹⁵ tika pieņemta, lai nodrošinātu iekšējā tirgus pienācīgu darbību attiecībā uz energoproduktu un elektroenerģijas aplikšanu ar nodokli. Saskaņā ar līguma 6. pantu šajā direktīvā integrētas vides aizsardzības prasības, īpaši ņemot vērā Kioto protokolu.
- (2) Jānodrošina, ka iekšējais tirgus arī turpmāk darbojas pienācīgi jauno prasību kontekstā, kas saistītas ar klimata pārmaiņu ierobežošanu, atjaunojamu energoavotu izmantošanu un enerģijas taupīšanu, kā noteikts Eiropadomes 2007. gada 8.–9. marta un 2008. gada 11.–12. decembra sanāksmes prezidentvalsts secinājumos.
- (3) Nodokļi saistībā ar CO₂ emisijām var būt rentabls instruments dalībvalstīm, lai sasniegtu siltumnīcefekta gāzu samazinājumu atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Lēmumam 406/2009/EK par dalībvalstu pasākumiem siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanai, lai izpildītu Kopienas saistības siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanas jomā līdz 2020. gadam¹⁶ attiecībā uz avotiem, uz kuriem neattiecas ES sistēma saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīvu 2003/87/EK, ar

¹² OV C , , . lpp.

¹³ OV C , , . lpp.

¹⁴ OV C , , . lpp.

¹⁵ OV L 283 , , 31.10.2003., 51. lpp.

¹⁶ OV L 140, 5.6.2009., 136. lpp.

kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK¹⁷. Ņemot vērā CO₂ nodokļu iespējamo lomu, iekšējā tirgus pienācīgas darbības nodrošināšanai nepieciešami kopēji šādu nodokļu noteikumi.

- (4) Tomēr dalībvalstīm — tāpat kā līdz šim — jāļauj izmantot enerģijas nodokļi attiecībā uz kurināmo, motordegvielu un elektroenerģiju visdažādākajiem nolūkiem, ne tikai vai ne konkrēti siltumnīcefekta gāzu samazināšanai.
- (5) Tāpēc jāizstrādā noteikumi enerģijas aplikšanai ar nodokļiem, ko veido divi elementi: CO₂ nodoklis un vispārējs enerģijas patēriņa nodoklis. Lai enerģijas nodokļus pielāgotu ES sistēmas darbībai, kas noteikta Direktīvā 2003/87/EK, dalībvalstīm skaidri jānodala šie divi elementi. Tas arī ļaus noteikt atsevišķu pieeju degvielai/kurināmajam, kas ir biomasas vai kas ir iegūts no biomasas.
- (6) Katru no šiem elementiem aprēķina, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, kas nodrošina nediskriminējošu režīmu dažādiem energoavotiem. Attiecībā uz CO₂ nodokļiem par atsauci kalpo CO₂ emisijas, ko izraisa katra attiecīgā energoprodukta izmantošana, izmantojot atsaucē CO₂ emisijas koeficientu, kas noteikts Komisijas 2007. gada 18. jūlija Lēmumā 2007/589/EK, ar ko nosaka pamatnostādnes siltumnīcefekta gāzu emisiju monitoringam un ziņošanai par tām saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK¹⁸. Attiecībā uz vispārējiem enerģijas patēriņa nodokļiem par atsauci kalpo enerģijas saturs dažādos energoproduktos un elektroenerģijā, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. aprīļa Direktīvā 2006/32/EK par enerģijas galapatēriņa efektivitāti un energoefektivitātes pakalpojumiem un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 93/76/EEK¹⁹. Šajā kontekstā jāņem vērā biomasas vai no biomasas iegūtu produktu vides priekšrocības. Šos produktus aplik ar nodokļiem, pamatojoties uz CO₂ emisijas koeficientiem, kas noteikti Lēmumā 2007/589/EK biomasai vai no biomasas iegūtiem produktiem, un uz enerģijas saturu šādos produktos, kā noteikts Direktīvas 2009/28/EK III pielikumā. Biodegvielas un bioloģiskie šķidrie kurināmie, kas definēti 2. panta h) un i) punktā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvā 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu²⁰, ir lielākā no attiecīgajām kategorijām. Tā kā šo produktu priekšrocības vides ziņā atšķiras atkarībā no tā, vai tie atbilst minētās direktīvas 17. pantā noteiktajiem ilgtspējības kritērijiem, īpašās atsaucē vērtības biomasai un no biomasas iegūtiem produktiem jāpiemēro tikai tad, kad šie kritēriji ir izpildīti.
- (7) CO₂ nodokļi jāpielāgo Direktīvas 2003/87/EK darbībai, lai šie nodokļi to efektīvi papildinātu. Ar šiem nodokļiem jāaplik visu veidu tādu energoproduktu izmantošanu (tostarp nolūkiem, kas nav izmantošana par kurināmo), kas izraisa CO₂ emisijas no iekārtām minētās direktīvas izpratnē, ja uz attiecīgajām iekārtām neattiecas tajā pašā direktīvā noteiktā emisijas kvotu tirdzniecības sistēma. Tomēr, tā kā abu instrumentu izmantošana kopā nerisinātu samazināt emisijas, panākot zemāku līmeni, nekā kopumā sasniegts patlaban, izmantojot vienīgi emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu,

¹⁷ OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.

¹⁸ OV L 229, 31.8.2007., 1. lpp.

¹⁹ OV L 114, 27.4.2006., 64. lpp.

²⁰ OV L 140, 5.6.2009., 16. lpp.

bet tikai palielinātu kopējās izmaksas saistībā ar šādu samazināšanu, CO₂ nodokli nevajadzētu piemērot patēriņam iekārtās, uz kurām attiecas Savienības sistēma.

- (8) Fiskālās neitralitātes nodrošināšanai tādi paši minimālie nodokļu līmeņi jāpiemēro katram enerģijas nodokļa elementam attiecībā uz visiem energoproduktiem konkrētajā lietojumā. Ja tādējādi tiek noteikti vienādi minimālie nodokļu līmeņi, dalībvalstīm — arī fiskālās neitralitātes apsvēruma dēļ — jānodrošina vienādi valsts nodokļu līmeņi visiem attiecīgajiem produktiem. Ja nepieciešams, jāparedz pārejas periodi šo līmeņu vienādošanai.
- (9) Minimālie CO₂ nodokļu līmeņi jānosaka, ņemot vērā valsts mērķus, kuri dalībvalstīm noteikti Lēmumā 406/2009/EK par dalībvalstu pasākumiem siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanai, lai izpildītu Kopienas saistības siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanas jomā līdz 2020. gadam. Tā kā šajā lēmumā atzīts, ka pasākumi siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanai godīgi jāsadala starp dalībvalstīm, dažām dalībvalstīm jānosaka pārejas periodi.
- (10) Vispārējo enerģijas patēriņa nodokļu minimālie līmeņi jāizstrādā, principā pamatojoties uz pašreizējiem minimālajiem nodokļu līmeņiem. Tas arī nozīmē, ka vispārējā enerģijas patēriņa nodokļa minimālais līmenis, ko piemēro degvielai, jā saglabā augstāks nekā līmenis, ko piemēro kurināmajam.
- (11) Jānodrošina, ka minimālie nodokļu līmeņi saglabā savu plānoto ietekmi. Tā kā CO₂ nodokļi papildina Direktīvas 2003/87/EK darbību, emisijas kvotu tirgus cena ir cieši jāuzrauga direktīvas periodiskajā pārskatā, ko veic Komisija. Vispārējo enerģijas patēriņa nodokļu minimālie līmeņi ik pēc noteikta laika automātiski jāpielāgo, ņemot vērā šo nodokļu reālās vērtības attīstību, lai saglabātu likmju harmonizācijas pašreizējo līmeni; savukārt, lai samazinātu enerģijas un pārtikas cenu radīto svārstīgumu, šo pielāgošanu veic, pamatojoties uz izmaiņām Eurostat publicētajā ES harmonizētajā patēriņa cenu indeksā, no kura izslēdz enerģiju un neapstrādātu pārtiku.
- (12) Attiecībā uz motordegvielu vislabvēlīgākais nodokļu minimālais līmenis tiek piemērots gāzeļļai, kas ir produkts, ko sākotnēji galvenokārt lietoja uzņēmējdarbībā, un tādēļ tradicionāli tai piemēroja zemāku nodokli; tas rada kropļojošu ietekmi attiecībā uz benzīnu, kas ir galvenā konkurējošā degviela. Tāpēc Direktīvas 2003/96/EK 7. pantā noteikti pirmie pasākumi, lai gāzeļļai piemērojamo minimālo nodokļa līmeni pakāpeniski pielāgotu tam, ar ko apliek benzīnu. Pielāgošana jāpabeidz un pakāpeniski jāpāriet uz situāciju, kad gāzeļļu un benzīnu apliek ar vienāda līmeņa nodokļiem.
- (13) Attiecībā uz dalībvalstu iespēju piemērot zemāku nodokļu līmeni, gāzeļļu izmantojot par motordegvielu komerciālā, nevis nekomerciālā nolūkā, šis noteikums vairs neatbilst prasībai uzlabot energoefektivitāti un nepieciešamībai risināt pieaugošo transporta ietekmi uz vidi, un tāpēc tas jāsvītiro. Saskaņā ar Direktīvas 2003/96/EK 9. panta 2. punktu dažas dalībvalstis drīkst piemērot zemāku nodokļu likmi kurināmai gāzeļļai. Šis noteikums vairs nav samērojams ar iekšējā tirgus pienācīgu darbību un līguma plašākiem mērķiem. Tādēļ tas jāsvītiro.
- (14) Ir jāierobežo CO₂ nodokļu iespējamā ietekme uz izmaksām nozarēs vai apakšnozarēs, kuras uzskata par lielā mērā pakļautām oglekļa emisiju pārvirzes riskam Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 13. punkta nozīmē. Attiecīgi ir pareizi nodrošināt

atbilstīgus pārejas pasākumus, kuriem tomēr jā saglabā CO₂ nodokļu efektivitāte attiecībā uz vidi.

- (15) Saskaņā ar Direktīvas 2003/96/EK 5. pantu noteiktos gadījumos var piemērot diferencētās nodokļu likmes. Tomēr, lai nodrošinātu konsekventu CO₂ cenas signālu, dalībvalstu iespējai diferencēt valsts nodokļu likmes jābūt ierobežotai un attiecināmai tikai vispārējiem enerģijas patēriņa nodokļiem. Turklāt iespēja taksometru izmantoto motordegvielu aplikt ar mazāku nodokļu līmeni vairs neatbilst tādu politiku mērķiem, kuras veicina alternatīvu degvielu un energo nesējus, kā arī tīrāku transportlīdzekļu izmantošanu pilsētas transportā, un tāpēc tā jāsvīturo.
- (16) Direktīvas 2003/96/EK 15. pantā paredzētie noteikumi attiecībā uz iespēju samazināt nodokļus vai piešķirt atbrīvojumu no nodokļiem jāpielāgo, ņemot vērā uzkrāto pieredzi un minētās direktīvas jaunus noteikumus. Iespēja dalībvalstīm izmantot samazinājumus vai atbrīvojumus pēc iespējas jāierobežo, attiecinot tikai uz vispārējiem enerģijas patēriņa nodokļiem, lai izveidotu aptverošu un konsekventu CO₂ cenas signālu ārpus Savienības emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas.
- (17) Atbrīvojumi no nodokļiem vai nodokļu samazinājumi, ko piešķir māsaimniecībām un labdarības organizācijām, var būt daļa no dalībvalstu noteiktajiem sociālajiem pasākumiem. Lai nodrošinātu nediskriminējošu režīmu dažādiem energoavotiem, iespēja piemērot šādus atbrīvojumus vai samazinājumus jāpaplašina, to attiecinot uz visiem energoproduktiem, kurus izmanto par kurināmo, un elektroenerģiju. Lai nodrošinātu to, ka nodokļu atbrīvojumu un samazinājumu ietekme uz iekšējo tirgu uz ierobežota, tos piemēro tikai darbībai, kas nav uzņēmējdarbība.
- (18) Attiecībā uz sašķidrināto naftas gāzi un dabasgāzi, ko izmanto par degvielu, priekšrocības, kas izpaužas kā zemāki vispārējo enerģijas patēriņa nodokļu minimālie līmeņi, vai iespēja piešķirt atbrīvojumu no nodokļiem šādiem energoproduktiem vairs nav attaisnojama, īpaši ņemot vērā nepieciešamību palielināt atjaunojamu energoavotu tirgus īpatsvaru, un tādēļ tās vidējā termiņā jāatceļ.
- (19) Saskaņā ar Direktīvu 2003/96/EK dalībvalstīm ir pienākums atbrīvot no nodokļa degvielu, ko izmanto navigācijai Kopienas ūdeņos, kā arī elektroenerģiju, ko saražo uz kuģa, tostarp kuģa, kas noenkurots ostā. Turklāt dalībvalstis var paplašināt šo labvēlīgo nodokļu režīmu, to attiecinot arī uz iekšējiem ūdensceļiem. Dažās ostās pastāv tīrāka alternatīva, jo izmanto krasta elektroenerģiju, kas tomēr tiek aplikta ar nodokļiem. Lai izveidotu pirmo stimulu šādas tehnoloģijas izstrādei un piemērošanai, kamēr šajā jautājumā nav pieņemti aptverošāki noteikumi, dalībvalstīm jāpiešķir atbrīvojums no enerģijas nodokļiem krasta elektroenerģijas izmantošanai uz kuģiem, kuri noenkuroti ostā. Šāda atbrīvojuma piemērošanas periodam jābūt pietiekami garam, lai tas neatturētu ostu operatorus no nepieciešamo ieguldījumu veikšanas, taņ pašā laikā ierobežotam, lai pilnīga vai daļēja atbrīvojuma saglabāšana būtu atkarīga no drīzumā pieņemta jauna lēmuma.
- (20) Saskaņā ar Direktīvas 2003/96/EK 15. panta 3. punktu dalībvalstis lauksaimniecības, dārzkopības vai zivkopības darbos un mezsaimniecībā var piemērot ne tikai noteikumus, ko vispārīgi piemēro izmantošanai uzņēmējdarbībai, bet arī nulles nodokļu līmeni. Pārbaudot šo iespēju, tika konstatēts, ka — ciktāl runa ir par vispārējiem enerģijas patēriņa nodokļiem — tās saglabāšana būtu pretrunā ar plašākiem ES politikas mērķiem, ja vien šāda iespēja nav saistīta ar prasību nodrošināt

progresu energoefektivitātes jomā. Attiecībā uz CO₂ nodokļiem režīms attiecīgajām nozarēm jāsalāgo ar noteikumiem, kurus piemēro rūpniecības nozarēm.

- (21) Vispārējos šīs direktīvas noteikumos ņemtas vērā tādas degvielas/kurināmā specifiskās iezīmes, kas ir biomasas vai kas iegūta no biomasas un atbilst Direktīvas 2009/28/EK 17. pantā minētajiem ilgtspējības kritērijiem, attiecībā uz to ieguldījumu CO₂ līdzsvarošanā un zemāku enerģijas saturu vienā kvantitatīvā vienībā salīdzinājumā ar dažām konkurējošām fosilajām degvielām/kurināmo. Attiecīgi Direktīvas 2003/96/EK noteikumi, kas ļauj samazināt nodokli vai atbrīvot no nodokļa šādu degvielu/kurināmo, vidējā termiņā jāatceļ. Starpperiodā jānodrošina, lai šo noteikumu piemērošana atbilstu šīs direktīvas vispārējiem noteikumiem. Tāpēc biodegvielām un bioloģiskajiem šķidrājiem kurināmajiem, kas definēti Direktīvas 2009/28/EK 2. panta h) un i) punktā, jāļauj saņemt dalībvalstu piemērotas papildu nodokļu priekšrocības tikai tad, ja šīs degvielas/kurināmie atbilst minētās direktīvas 17. pantā noteiktajiem ilgtspējības kritērijiem.
- (22) Ja netiek veikta tālāka harmonizācija attiecībā uz kurināmo, ko izmanto uzņēmējdarbības vajadzībām, dalībvalstīm, kurās nodokļu līmeņi pārsniedz šajā jomā noteiktos minimālos nodokļu līmeņus, arī turpmāk jāļauj noteikt dažus nodokļu samazinājumus. Piemērojamos nosacījumos jānodala vispārējie enerģijas patēriņa nodokļi un CO₂ nodokļi, jo šiem abiem elementiem ir atšķirīgi mērķi. Turklāt skaidri jānosaka, ka atsauce uz tirgojamu atļauju shēmām Direktīvas 2003/96/EK 17. pantā neattiecas uz Direktīvā 2003/87/EK noteikto Savienības sistēmu.
- (23) Ņemot vērā Spānijas un Francijas īpašo administratīvo struktūru un noteiktos apstākļos šīm valstīm jāļauj reģionāli piemērot augstākus vispārējo enerģijas patēriņa nodokļu līmeņus energoproduktiem un elektroenerģijai.
- (24) Direktīva 2003/96/EK jāsalāgo ar Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīvu 2008/118/EK par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu, ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK²¹.
- (25) Direktīvas 2003/96/EK 2. panta 1. punktā un 20. panta 1. punktā minētie energoproduktu saraksti jāatjaunina, ietverot noteiktas biodegvielas, lai nodrošinātu vienotu standartrežīmu attiecībā uz šādām biodegvielām, un Direktīvas 2003/96/EK 2. panta 5. punktā jāietver atsauce uz patlaban aktuālo kombinētās nomenklatūras redakciju. Ņemot vērā izvairīšanās no nodokļu maksāšanas, to apiešanas vai ļaunprātīgas izmantošanas risku, uz produktiem, kuri atbilst KN kodam 3811, jāattiecināma Direktīvā 2008/118/EK noteiktie kontroles un aprites noteikumi.
- (26) Lai nodrošinātu brīvu apriti un tanī pašā laikā ievērotu drošības prasības, ko piemēro komerciāliem mehāniskiem transportlīdzekļiem un īpašiem konteineriem, jāatjaunina Direktīvas 2003/96/EK 24. pantā noteiktā standartvertņu definīcija šādiem transportlīdzekļiem, lai atspoguļotu faktu, ka ražotāji nepielāgo degvielas tvertnes komerciāliem transportlīdzekļiem.
- (27) Tā kā daži Direktīvas 2003/96/EK pārejas noteikumi ir novecojuši, tie jāsvītro.

²¹ OV L 9, 14.1.2009., 12. lpp.

- (28) Reizi piecos gados un pirmo reizi līdz 2015. gada beigām Komisijai jāziņo Padomei par šīs direktīvas piemērošanu, īpaši pārbaudot minimālos CO₂ nodokļu līmeņus, ņemot vērā emisijas kvotu tirgus cenas attīstību ES, inovāciju un tehnoloģiju attīstības ietekmi un pamatojumu šajā direktīvā noteiktajai atbrīvošanai no nodokļiem un nodokļu samazināšanai, tostarp attiecībā uz degvielu, ko izmanto gaisa un jūras navigācijas nolūkā. Saraksts ar nozarēm vai apakšnozarēm, kuras uzskata par pakļautām nozīmīgam oglekļa emisiju pārvirzes riskam, regulāri jāpārskata, jo īpaši ņemot vērā jaunu liecību pieejamību.
- (29) Ir jāgroza daži Direktīvas 2003/96/EK noteikumi attiecībā uz īstenošanas pilnvarām, lai nodrošinātu to atbilstību Līguma par Eiropas Savienības darbību noteikumiem. Tas jā dara, piešķirot Komisijai deleģētas pilnvaras.
- (30) Komisijai jābūt pilnvarotai pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu, lai atjauninātu kombinētās nomenklatūras kodus Direktīvā 2003/96/EK minētajiem produktiem un atsauci uz piemērojamo kombinēto nomenklatūru. Lai nepieciešamības gadījumā ļautu noteikumus pielāgot, Komisija jāpilnvaro uz nenoteiktu laiku.
- (31) Ņemot vērā, ka plānotās darbības mērķus, proti, nodrošināt iekšējā tirgus pienācīgu darbību jauno prasību kontekstā tādās jomās kā enerģētika un vide, dalībvalstis nevar pietiekami sasniegt un tādējādi tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā izklāstīto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (32) Tāpēc būtu attiecīgi jāgroza Direktīva 2003/96/EK,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu 2003/96/EK groza šādi:

- (1) Direktīvas 1. pantu aizstāj ar šādu pantu:

„1. pants

1. Dalībvalstis uzliek nodokļus energoproduktiem un elektroenerģijai saskaņā ar šo direktīvu.
2. Dalībvalstis nodala CO₂ nodokļus un vispārējos enerģijas patēriņa nodokļus.

CO₂ nodokļus aprēķina EUR/t CO₂ emisiju, pamatojoties uz atsauces CO₂ emisijas koeficientiem, kas noteikti I pielikuma 11. punktā Komisijas 2007. gada 18. jūlija Lēmumā 2007/589/EK, ar ko nosaka pamatnostādnes siltumnīcefekta gāzu emisiju monitoringam un ziņošanai par tām saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK(*). Lēmumā norādītos CO₂ emisijas koeficientus biomasai vai no biomasas iegūtiem produktiem tādu biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo gadījumā, kas definēti Direktīvas 2009/28/EK 2. panta h) un i) punktā, piemēro tikai tad, ja attiecīgais produkts atbilst ilgtspējības kritērijiem, kas minēti 17. pantā

Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvā 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu (**). Ja biodegvielas un bioloģiskie šķidrie kurināmie neatbilst šiem kritērijiem, dalībvalstis piemēro atsaucēs CO₂ emisijas koeficientu ekvivalentam kurināmajam vai motordegvielai, kuru minimālie nodokļu līmeņi norādīti šajā direktīvā.

Vispārējos enerģijas patēriņa nodokļus aprēķina EUR/GJ, pamatojoties uz energoproduktu un elektroenerģijas neto siltumietilpību, kā noteikts II pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. aprīļa Direktīvā 2006/32/EK par enerģijas galapatēriņa efektivitāti un energoefektivitātes pakalpojumiem un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 93/76/EEK (***). Attiecībā uz biomasu vai no biomasas iegūtiem produktiem atsaucēs vērtības noteiktas Direktīvas 2009/28/EK III pielikumā. Taču attiecībā uz biodegvielām un bioloģiskajiem šķidrajiem kurināmajiem, kas definēti Direktīvas 2009/28/EK 2. panta h) un i) punktā, šīs atsaucēs vērtības piemēro tikai tad, ja attiecīgais produkts atbilst minētās direktīvas 17. pantā minētajiem ilgtspējības kritērijiem. Šajā gadījumā tos piemēro gan motordegvielai, gan kurināmajam. Ja biodegvielas un bioloģiskie šķidrie kurināmie neatbilst šiem kritērijiem, dalībvalstis piemēro atsaucēs vērtības ekvivalentam kurināmajam vai motordegvielai, kuru minimālie nodokļu līmeņi norādīti šajā direktīvā.

Ja Direktīva 2006/32/EK, Lēmums 2007/589/EK vai Direktīva 2009/28/EK nenosaka attiecīgā produkta emisijas koeficientu un/vai neto siltumietilpību, dalībvalstis izmanto atbilstīgu pieejamo informāciju par šāda produkta CO₂ emisijas koeficientu un/vai neto siltumietilpību.

Šīs direktīvas nolūkā „biomasa” ir lauksaimniecības, mežsaimniecības un saistīto nozaru, arī zivsaimniecības un akvakultūras, produktu, bioloģiskas izcelsmes atkritumu un atlieku bioloģiski noārdāmas frakcijas (tostarp augu un dzīvnieku izcelsmes vielas), kā arī rūpniecības un sadzīves atkritumu bioloģiski noārdāmas frakcijas.

3. Ja daļu no energoprodukta veido biomasas vai no biomasas iegūti produkti, CO₂ emisijas koeficientus un neto siltumietilpību attiecībā uz šo daļu nosaka atbilstīgi 2. punktam, neatkarīgi no KN koda, kurš attiecas uz energoproduktu kopumā.
4. Ja nav norādīts citādi, šīs direktīvas noteikumus piemēro gan CO₂ nodokļiem, gan vispārējiem enerģijas patēriņa nodokļiem.

(*) OV L 229, 31.8.2007., 1. lpp.

(**) OV L 140, 5.6.2009., 16. lpp.

(***) OV L 114, 27.4.2006., 64. lpp.”

(2) Direktīvas 2. pantu groza šādi.

a) Panta 1. punktu groza šādi:

i) punkta h) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

„h) atbilst KN kodam 2909 19 10 un 3824 90 91;”

- ii) pievieno šādu i) un j) apakšpunktu:
- „i) atbilst KN kodam 2207, 2208 90 91 un 2208 90 99, ja šos produktus paredzēts izmantot par kurināmo vai motordegvielu un tie ir denaturēti saskaņā ar Direktīvas 92/83/EK 27. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu;
- j) atbilst KN kodam 2909 19 90, 3823 19 90 un 3824 90 97, ja šos produktus paredzēts izmantot par kurināmo vai motordegvielu.”

b) Panta 3., 4. un 5. punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

"3. Ja energoprodukti tiek paredzēti izmantošanai, piedāvāti tirdzniecībā vai izmantoti kā motordegviela vai kurināmais, tiem energoproduktiem, kuriem minimālie nodokļu līmeņi nav noteikti šajā direktīvā, nodokli uzliek atbilstīgi to izmantošanai pēc ekvivalenta kurināmā vai motordegvielas likmes, ko aprēķina atbilstīgi 1. panta 2. un 3. punktam.

Produktus, kas nav energoprodukti, ja tie paredzēti izmantošanai, piedāvāti tirdzniecībā vai izmantoti kā motordegviela, apliek ar nodokli pēc ekvivalentas motordegvielas likmes, ko aprēķina atbilstīgi 1. panta 2. un 3. punktam.

Motordegvielas piedevas un apjoma palielinātājus, kas nav ūdens, apliek ar nodokli pēc ekvivalentas motordegvielas likmes.

Ogļūdeņražus, kas nav minēti 1. punktā un paredzēti izmantošanai, piedāvāti tirdzniecībā vai izmantoti kā kurināmais, apliek ar nodokli pēc ekvivalenta energoprodukta likmes atbilstīgi 1. panta 2. un 3. punktam. Šī daļa neattiecas uz kūdru.

4. Ievērojot šīs direktīvas 14. panta 1. punkta d) apakšpunktu CO₂ nodokļus piemēro attiecībā uz tādu energoproduktu izmantošanu, kuri rada oglekļa dioksīda emisijas no iekārtām, kas definētas Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīvas 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK(*), 3. panta e) apakšpunktā, neatkarīgi no tā, vai šādas iekārtas sasniedz minētās direktīvas I pielikumā norādītās robežvērtības.

Ja energoproduktus izmanto atbilstīgi pirmajai daļai un nolūks nav izmantošana par motordegvielu, šīs direktīvas nolūkā tos uzskata par kurināmo.

5. Šajā direktīvā atsauces uz kombinētās nomenklatūras kodiem ir atsauces uz kodiem, kas noteikti Komisijas 2010. gada 5. oktobra Regulā (ES) Nr. 861/2010, ar ko groza I pielikumu Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu(**).

Ja pirmajā daļā minētā regula tiek aizstāta vai ja kombinētās nomenklatūras grozījumu dēļ ir jāgroza šajā direktīvā minētie kodi, Komisija pieņem deleģētu aktu atbilstīgi 27. pantam un ievērojot 27.a un 27.b panta nosacījumus, lai grozītu šajā direktīvā minēto produktu kombinētās nomenklatūras kodus vai lai grozītu pirmajā daļā minēto atsauci un attiecīgi saskaņotu ar kombinētās nomenklatūras piemērojamo redakciju.

Šāda deleģēta akta rezultātā nedrīkst tikt mainītas šajā direktīvā piemērotās minimālās nodokļu likmes, pievienoti vai svītroti energoprodukti un elektroenerģija.

(*) OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.

(**) OV L 284, 29.10.2010., 1. lpp.”

c) Pievieno šādu 6. punktu:

"6. Šā panta 1. punkta a), d), i) un j) apakšpunkta un 20. panta 1. punkta a), g), i) un j) apakšpunkta nolūkā uzskata, ka produkti, kuri paredzēti piegādei, plānoti izmantošanai par kurināmo vai motordegvielu, ja piegādātājs apzinās, vai piegādātājam vajadzētu apzināties, ka saņēmējs plāno izmantot produktus par kurināmo vai motordegvielu. Neuzskata, ka šī panta 1. punkta a) apakšpunktā minētos produktus plāno izmantot par kurināmo vai motordegvielu, ja tos piegādā šī panta 1. punkta h) apakšpunktā un 20. panta 1. punkta h) apakšpunktā minēto preču ražotājam.”

(3) Direktīvas 3. pantu aizstāj ar šādu pantu:

„3. pants

Neskarot 2. panta 4. punktu, šo direktīvu nepiemēro:

- a) saražotās siltumenerģijas aplikšanai ar nodokļiem un tādu produktu aplikšanai ar nodokļiem, kas atbilst KN kodiem 4401 un 4402;
- b) šādiem energoproduktu un elektroenerģijas izmantošanas veidiem:
 - energoproduktiem, kurus izmanto citiem nolūkiem, nevis par motordegvielu vai kurināmo,
 - energoproduktu divējādai izmantošanai.

Energoprodukts tiek divējādi izmantots, ja to izmanto gan par kurināmo, gan citiem nolūkiem, kas nav izmantošana par motordegvielu un kurināmo. Energoproduktu izmantošanu ķīmiskai reducēšanai un elektrolītiskos un metalurģijas procesos uzskata par divējādu izmantošanu,

- elektroenerģijai, ko galvenokārt izmanto ķīmiskai reducēšanai un elektrolītiskos un metalurģijas procesos,
- mineraloģiskiem procesiem.

„Mineraloģiskie procesi” ir procesi, kas klasificēti NACE nomenklatūrā ar kodu DI 23 „citu nemetāla minerālproduktu ražošana” Padomes 2006. gada 20. decembra Regulā (EK) Nr. 1893/2006, ar ko izveido NACE 2. red. saimniecisko darbību statistisko klasifikāciju, kā arī groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3037/90 un dažas EK regulas par īpašām statistikas jomām(*).

Tomēr 20. pantu piemēro energoproduktiem, kurus izmanto atbilstīgi šī panta pirmā punkta b) apakšpunktam.

(*) OV L 393, 30.12.2006., 1. lpp.”

(4) Direktīvas 4. pantu groza šādi.

a) Panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"2. Šajā direktīvā „nodokļu līmenis” ir kopējā maksa, ko uzliek attiecībā uz visiem netiešajiem nodokļiem (izņemot pievienotās vērtības nodokli, turpmāk „PVN”) un ko aprēķina:

- (a) attiecībā uz CO₂ nodokļiem, saskaņā ar 1. panta 2. punkta otro daļu, nododot patēriņam;
- (b) attiecībā uz vispārējiem enerģijas patēriņa nodokļiem, saskaņā ar 1. panta 2. punkta trešo daļu, nododot patēriņam.”

b) Pievieno šādu 3. un 4. punktu:

"3. Neskarot šajā direktīvā noteiktos atbrīvojumus, diferencēšanu un samazinājumus, dalībvalstis nodrošina: ja attiecībā uz noteiktu izmantošanu I pielikumā tiek noteikti vienādi minimālie nodokļu līmeņi, šādi izmantotiem produktiem nosaka vienādus nodokļu līmeņus. Neskarot 15. panta 1. punkta i) apakšpunktu, attiecībā uz I pielikuma A tabulā minētajām motordegvielām šo noteikumu piemēro no 2023. gada 1. janvāra.

Pirmās daļas nolūkā uzskata, ka katra izmantošana, kurai I pielikuma A, B un C tabulā noteikts minimālais nodokļu līmenis, ir atsevišķa (vienīgā) izmantošana.

4. Šajā direktīvā noteiktos minimālos vispārējā enerģijas patēriņa nodokļu līmeņus pielāgo reizi trijos gados, sākot no 2016. gada 1. jūlija, ņemot vērā izmaiņas Eurostat publicētajā ES harmonizētajā patēriņa cenu indeksā, no kura izslēdz enerģiju un neapstrādātu pārtiku. Rezultātā iegūtos minimālos nodokļu līmeņus Komisija publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Minimālos līmeņus pielāgo automātiski, bāzes summu euro palielinot vai samazinot par indeksa izmaiņām, izteiktām procentos, iepriekšējos trīs kalendārajos gados. Ja kopš pēdējās pielāgošanas procentuālās izmaiņas nesasniedz 0,5 %, pielāgošanu neveic.”

(5) Direktīvas 5. pantu groza šādi.

a) Ievadfrāzi aizstāj ar šādu ievadfrāzi:

„Ja tiek ievēroti šajā direktīvā noteiktie minimālie nodokļu līmeņi, dalībvalstis var piemērot diferencētās vispārējo enerģijas patēriņa nodokļu likmes, veicot fiskālo kontroli, šādos gadījumos:”

b) Trešo ievilkumu aizstāj ar šādu ievilkumu:

"– izmantošanai šādos nolūkos: vietējam sabiedriskajam transportam (izņemot taksometrus), atkritumu savākšanā, bruņotajiem spēkiem un valsts pārvaldei, invalīdiem, sanitārajiem transportlīdzekļiem,"

- (6) Direktīvas 7. pantu aizstāj ar šādu pantu:

„7. pants

No 2013. gada 1. janvāra, 2015. gada 1. janvāra un 2018. gada 1. janvāra minimālie nodokļu līmeņi motordegvielai tiek noteikti tā, kā norādīts I pielikuma A tabulā.”

- (7) Direktīvas 8. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"1. No 2013. gada 1. janvāra minimālos nodokļu līmeņus produktiem, kurus izmanto par motordegvielu šī panta 2. punktā norādītajiem mērķiem, nosaka tā, kā norādīts I pielikuma B tabulā.”

- (8) Direktīvas 9. pantu aizstāj ar šādu pantu:

„9. pants

No 2013. gada 1. janvāra kurināmajam piemērojamos minimālos nodokļu līmeņus nosaka tā, kā norādīts I pielikuma C tabulā.”

- (9) Direktīvas 10. pantu aizstāj ar šādu pantu:

„10. pants

No 2013. gada 1. janvāra elektroenerģijai piemērojamos minimālos nodokļu līmeņus nosaka tā, kā norādīts I pielikuma D tabulā.”

- (10) Direktīvas 12. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"2. Ja piemēro apjoma vienības, apjomu nosaka 15°C temperatūrā.”

- (11) Direktīvas 14. pantu groza šādi.

- a) Panta 1. punktu groza šādi:

- i) ievadteikumu aizstāj ar šādu ievadteikumu:

„Papildus Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīvā 2008/118/EK par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu, ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK(*), noteiktajiem vispārējiem noteikumiem, kas regulē ar nodokli apliekamo produktu neapliekamu izmantošanu, un neskarot citus Savienības noteikumus, dalībvalstis saskaņā ar nosacījumiem, kurus tās paredz, lai nodrošinātu pareizu un tūlītēju šo atbrīvojumu piemērošanu un nepieļautu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, nodokļu apiešanu vai ļaunprātīgu izmantošanu, atbrīvo no nodokļiem šādus produktus:

(*) OV L 9, 14.1.2009., 12. lpp.”

ii) punkta a) apakšpunktā otro teikumu aizstāj ar šādu teikumu:

„Tomēr, ņemot vērā vides politiku, kas neattiecas uz CO₂ emisiju samazināšanu, dalībvalstis var uzlikt šiem produktiem nodokļus, neņemot vērā šajā direktīvā noteiktos minimālos nodokļu līmeņus.”

iii) pievieno šādu d) un e) apakšpunktu:

„d) attiecībā uz CO₂ nodokļiem, energoproduktus, kurus izmanto darbībām, uz kurām attiecas ES sistēma Direktīvas 2003/87/EK nozīmē un kuras nav no tās izslēgtas;

e) līdz 2020. gada 31. decembrim elektroenerģiju, ko tieši nodrošina kuģiem, kuri noenkuroti ostās.”

b) Pievieno šādu 3. punktu:

"3. Attiecībā uz 1. punkta a) apakšpunktā minēto izmantošanu, izņemot izmantošanu elektroenerģijas ražošanai uz kuģa, atbrīvo tikai no vispārējā enerģijas patēriņa nodokļa.”

(12) Pievieno šādu 14.a pantu:

„14.a pants

1. Līdz 2020. gada 31. decembrim dalībvalstis nodrošina nodokļu atlaides attiecībā uz CO₂ nodokļiem saistībā ar energoproduktu izmantošanu iekārtās, kas pieder nozarēm vai apakšnozarēm, kuras uzskata par lielā mērā pakļautām oglekļa emisiju pārvirzes riskam.
2. Nodokļu atlaides apjoms atbilst energoproduktu vidējam patēriņam gadā, izteiktam gigadžoulos (GJ), kādu iekārta patērē atsaucē periodā nolūkiem, kas nav noteikti 7. pantā, un to reizina ar 0,00561 un minimālo CO₂ nodokļa līmeni, kas noteikts I pielikuma C tabulā. Šī punkta pirmajā teikumā minētais atsaucē periods ir vai nu periods no 2005. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 31. decembrim, vai arī no 2009. gada 1. janvāra līdz 2010. gada 31. decembrim. Nodokļu atlaides apjoms nedrīkst pārsniegt CO₂ nodokli, ar ko apliek energoproduktu izmantošanu iekārtās attiecīgā perioda laikā.
3. Iekārtām, kuras nav darbinātas atsaucē periodā, dalībvalstis par pamatu nodokļa atlaidēm izmanto iekārtas uzstādīto jaudu, ko reizina ar vidējo jaudas izmantošanas koeficientu, piemērojot Komisijas Lēmumā XXX par Kopienas pārejas noteikumiem par bezmaksas kvotu piešķiršanas saskaņošanu atbilstīgi Direktīvas 2003/87/EK 10.a pantam noteikto metodoloģiju(*).
4. Ja dalībvalsts piemēro tāda līmeņa CO₂ nodokļus, kas pārsniedz šajā direktīvā noteikto minimālo līmeni, 2. punktā noteiktās nodokļu atlaides noteikšanai tā var atsaukties uz CO₂ nodokļu valsts līmeni.

5. Šā panta 1. līdz 4. punkta nozīmē „nozares vai apakšnozares, kuras uzskata par lielā mērā pakļautām oglekļa emisiju pārvirzes riskam”, ir tās, kas par šādām nozarēm vai apakšnozarēm ir noteiktas, pamatojoties uz Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 13. punktu.

(*) OVL

(13) Direktīvas 15. pantu groza šādi.

a) Panta 1. punktu groza šādi:

i) punkta h) un i) apakšpunktu aizstāj ar šādiem apakšpunktiem:

„h) energoproduktiem, ko izmanto par kurināmo, un elektroenerģijai, ja to izmanto mājsaimniecības un/vai organizācijas, kuras attiecīgās dalībvalstis atzinušas par labdarības organizācijām. Šādu labdarības organizāciju gadījumā dalībvalstis attiecina atbrīvojumu vai samazinājumu tikai uz izmantošanu citiem nolūkiem, nevis uzņēmējdarbībai. Ja notiek jaukta izmantošana, nodokļus piemēro proporcionāli katram izmantošanas veidam. Ja izmantošana nav nozīmīga, to var uzskatīt par nulli;

i) līdz 2023. gada 1. janvārim dabasgāzei un sašķidrinātai naftas gāzei, ko izmanto par degvielu;”

ii) pievieno šādu daļu:

„Panta a)–e) apakšpunktu un g) apakšpunktu piemēro tikai attiecībā uz vispārējiem enerģijas patēriņa nodokļiem.”

b) Panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"3. Dalībvalstis var piemērot vispārējā enerģijas patēriņa nodokļa nulles līmeni attiecībā uz energoproduktiem un elektroenerģiju, ko patērē lauksaimniecības, dārzkopības vai zivkopības darbos un mežsaimniecībā. Uz saņēmējiem attiecina nosacījumus, kas izraisīs energoefektivitātes pieaugumu tādā apjomā, lai tā būtu lielā mērā ekvivalenta efektivitātei, kādu sasniegtu, ja tiktu ievērotas Savienības minimālās standartlikmes.”

(1) Direktīvas 16. pantu groza šādi.

a) Panta 1. punktu groza šādi:

i) ievadteikumu aizstāj ar šādu ievadteikumu:

„Neskarot šī panta 5. punktu, līdz 2023. gada 1. janvārim dalībvalstis var piemērot atbrīvojumu no vispārējā enerģijas patēriņa nodokļa vai samazinātu šāda nodokļa likmi, veicot fiskālo kontroli, šīs direktīvas 2. pantā minētajiem ar nodokli apliekamajiem produktiem, ja šie produkti ir izgatavoti no viena vai vairākiem turpmāk minētajiem produktiem vai satur šādus produktus un ja attiecībā uz Direktīvas 2009/28/EK 2. pantā h) un

i) punktā definētajām biodegvielām un bioloģiskajiem šķidrājiem kurināmajiem tie atbilst Direktīvas 2009/28/EK 17. pantā noteiktajiem ilgtspējības kritērijiem.”

ii) trešo daļu svītro;

b) Panta 4., 6. un 8. punktu svītro.

(14) Regulas 17. un 18. pantu aizstāj ar šādiem pantiem:

„17. pants

1. Ja šajā direktīvā noteiktie minimālie nodokļu līmeņi tiek ievēroti caurmērā katrā uzņēmumā, dalībvalstis var piemērot nodokļu samazinājumus attiecībā uz vispārējiem enerģijas patēriņa nodokļiem energoproduktu patēriņam, ko izmanto par kurināmo vai 8. panta 2. punkta b) un c) apakšpunktā minētajiem nolūkiem, un elektroenerģijai šādos gadījumos:

a) par labu energoietilpīgam uzņēmumam.

„Energoietilpīgs uzņēmums” ir uzņēmums, kas minēts 11. pantā, kurā energoproduktu un elektroenerģijas iepirkumi sasniedz vismaz 3,0 % no produkcijas vērtības, vai valsts enerģijas nodoklis, kas jāmaksā, sasniedz vismaz 0,5 % no pievienotās vērtības. Šajā definīcijā dalībvalstis var piemērot ierobežojošākus jēdzienus, ietverot pārdošanas vērtību, procesa un nozares definīcijas.

„Energo produktu un elektroenerģijas iepirkumi” ir uzņēmumā iepirktās vai ražotās enerģijas faktiskās izmaksas. Iekļauj tikai elektroenerģiju, siltumenerģiju un energoproduktus, kurus izmanto siltumenerģijas ražošanai vai 8. panta 2. punkta b) un c) apakšpunktā minētajos nolūkos. Iekļauj visus nodokļus, izņemot atskaitāmo PVN.

„Produkcijas vērtība” ir apgrozījums, ieskaitot subsīdijas, kas ir tieši saistītas ar produktu cenu, plus vai mīnus gatavās produkcijas krājumu, nepabeigtās produkcijas un tālākai pārdošanai iepirktu preču un pakalpojumu izmaiņas, mīnus tālākai pārdošanai paredzētu preču un pakalpojumu iepirkumi.

„Pievienotā vērtība” ir kopējais apgrozījums, par kuru jāmaksā PVN, ieskaitot eksporta preču pārdošanas apjomus, mīnus kopējie iepirkumi, par kuriem jāmaksā PVN, ieskaitot importu;

b) ja ir noslēgti nolīgumi ar 11. pantā minētajiem uzņēmumiem vai šādu uzņēmumu apvienībām vai ja īsteno tirgojamu atļauju shēmas vai ekvivalentus pasākumus, ciktāl tie sekmē vides aizsardzības mērķu sasniegšanu vai energoefektivitātes uzlabošanu.

2. Ja šajā direktīvā noteikto minimālo nodokļu līmeni vidēji ievēro attiecībā uz katru uzņēmumu, dalībvalstis var piemērot CO₂ nodokļa samazinājumus energoproduktiem, kurus izmanto par kurināmo vai 8. panta 2. punkta b) un c) apakšpunktā minētajos nolūkos, ja ir noslēgti nolīgumi ar 11. pantā minētajiem uzņēmumiem vai šādu uzņēmumu apvienībām vai ja īsteno tirgojamu atļauju shēmas vai ekvivalentus pasākumus, ciktāl tie sekmē CO₂ emisiju samazināšanas mērķus.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minētās „tirgojamu atļauju shēmas” nozīmē tirgojamu atļauju shēmas, kas nav ES sistēma Direktīvas 2003/87/EK nozīmē.

18. pants

1. Neatkarīgi no 4. panta 3. punkta Spānija var noteikt, ka vispārējo enerģijas patēriņa nodokļu līmeņi, ko piemēro jebkurš autonomais reģions, var būt augstāki nekā atbilstīgie valsts nodokļu līmeņi (reģionālā diferencēšana). Piemērojamiem noteikumiem jāatbilst šādiem nosacījumiem:

a) ikviena autonomā reģiona piemērotais nodokļa līmenis nedrīkst pārsniegt attiecīgo valsts nodokļa līmeni par vairāk nekā 15 %;

b) ja, pārvietojot energoproduktus atliktās nodokļu maksāšanas režīmā uz Spāniju no citas dalībvalsts, notiek pārkāpums Direktīvas 2008/118/EK 10. panta nozīmē, kas saistīts ar akcīzes nodokļa iekasēšanu, vai uzskata, ka šāds pārkāpums noticis Spānijā, persona, kura garantējusi maksājumu atbilstīgi šīs direktīvas 18. pantam, nav atbildīga par tādas starpības segšanu, kas rodas starp autonomā reģiona piemēroto nodokļu līmeni un valsts nodokļu līmeni, ja vien šī persona nav piedalījies pārkāpumā.

2. Neatkarīgi no 4. panta 3. punkta Francija var noteikt, ka vispārējo enerģijas patēriņa nodokļu līmeņi, ko piemēro Francijas reģionu līmenī, ir augstāki nekā attiecīgie valsts nodokļu līmeņi (reģionāla diferencēšana). Piemērojamiem noteikumiem jāatbilst šādiem nosacījumiem:

a) reģionālas iestādes piemērotais nodokļa līmenis nedrīkst pārsniegt attiecīgo valsts nodokļa līmeni par vairāk nekā 15 %;

b) ja, pārvietojot energoproduktus atliktās nodokļu maksāšanas režīmā uz Franciju no citas dalībvalsts, notiek pārkāpums Direktīvas 2008/118/EK 10. panta nozīmē, kas saistīts ar akcīzes nodokļa iekasēšanu, vai uzskata, ka šāds pārkāpums noticis Francijā, persona, kura garantējusi maksājumu atbilstīgi šīs direktīvas 18. pantam, nav atbildīga par tādas starpības segšanu, kas rodas starp reģionālas iestādes piemēroto nodokļu līmeni un valsts nodokļu līmeni, ja vien šī persona nav piedalījies pārkāpumā.

3. Portugāle energoproduktiem un elektroenerģijai, ko patērē autonomajos reģionos Azoru salās un Madeirā, var piemērot zemākus vispārējā enerģijas patēriņa nodokļu līmeņus nekā šajā direktīvā noteiktie minimālie nodokļu līmeņi, lai kompensētu transporta izmaksas, kas rodas, jo šie reģioni ir izklaidus un atrodas salās.

4. Grieķija var piemērot vispārējo enerģijas patēriņa nodokļu līmeņus, kas ir par EUR 0,6 par GJ zemāki nekā šajā direktīvā noteiktās minimālās likmes par degvielu izmantojamai gāzeļļai un benzīnam, ko patērē Lesbā, Hijā, Samā, Dodekanēsā, Kiklādu salās, kā arī šādās Egejas jūras salās: Tasā, Ziemeļsporādu salās, Samotrakē un Skirā.

5. Bulgārija, Čehija, Igaunija, Latvija, Lietuva, Ungārija, Polija, Rumānija un Slovākija attiecībā uz 8. un 9. pantā noteikto izmantošanu var piemērot pārejas periodu līdz 2021. gada 1. janvārim, lai ieviestu CO₂ nodokļus. Ja Savienība nolems, ka līdz 2020. gadam siltumnīcefekta gāzu emisijas jāsamazina par vairāk nekā 20 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni, Komisija pārbaudīs šādu pārejas periodu piemērošanu un nepieciešamības gadījumā

sniegs priekšlikumu, lai samazinātu šo periodu un/vai mainītu minimālos CO₂ nodokļu līmeņus, kas noteikti I pielikumā.”

(15) Direktīvas 18.a un 18.b pantu svīturo.

(16) Direktīvas 20. pantu aizstāj ar šādu pantu:

„20. pants

1. Direktīvas 2008/118/EK III un IV nodaļas noteikumi attiecas tikai uz šādiem energoproduktiem:

a) produktiem, kas atbilst KN kodiem no 1507 līdz 1518, ja šos produktus paredzēts izmantot par kurināmo vai motordegvielu;

b) produktiem, kas atbilst KN kodiem 2707 10, 2707 20, 2707 30 un 2707 50;

c) produktiem, kas atbilst KN kodiem no 2710 11 līdz 2710 19 69. Tomēr attiecībā uz produktiem, kas atbilst KN kodiem 2710 11 21, 2710 11 25 un 2710 19 29, Direktīvas 2008/118/EK III un IV nodaļas noteikumi attiecas tikai uz beztaras preču pārvadājumiem;

d) produktiem, kas atbilst KN kodam 2711 (izņemot 2711 11, 2711 21 un 2711 29);

e) produktiem, kas atbilst KN kodam 2901 10;

f) produktiem, kas atbilst KN kodiem 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 un KN kodam 2902 44;

g) produktiem, kas atbilst KN kodam 2905 11 00, kas nav sintētiskas izcelsmes produkti, ja šos produktus paredzēts izmantot par kurināmo vai motordegvielu;

h) produktiem, kas atbilst KN kodiem 2909 19 10 un 3824 90 91;

i) produktiem, kas atbilst KN kodiem 2207, 2208 90 91 un 2208 90 99, ja šos produktus paredzēts izmantot par kurināmo vai motordegvielu un tie ir denaturēti atbilstīgi Direktīvas 92/83/EK 27. panta 1.punkta a) un b) apakšpunktam;

j) produktiem, kas atbilst KN kodiem 2909 19 90, 3823 19 90 un 3824 90 97, ja šos produktus paredzēts izmantot par kurināmo vai motordegvielu;

k) produktiem, kas atbilst KN kodam 3811.

2. Atbilstoši divpusējiem nolīgumiem dalībvalstis var atteikties no atsevišķiem vai visiem Direktīvas 2008/118/EK III un IV nodaļas noteikumiem attiecībā uz dažiem vai visiem šā panta 1. punktā minētajiem produktiem, ciktāl uz tiem neattiecas šās direktīvas 7., 8. un 9. pants. Šie nolīgumi neietekmē dalībvalstis, kuras nav to puses. Par visiem šiem divpusējiem nolīgumiem paziņo Komisijai, kura informē pārējās dalībvalstis.”

(17) Direktīvas 21. pantu groza šādi.

a) Panta 1. punktā tekstu „Direktīvas 92/12/EEK” aizstāj ar tekstu „Direktīvas 2008/118/EK”.

(b) Panta 2. punktu svītro.

(c) Panta 5. punkta pirmajā un ceturtajā daļā tekstu „Piemērojot Direktīvas 92/12/EEK 5. un 6. pantu” aizstāj ar tekstu „Piemērojot Direktīvas 2008/118/EK 2. un 7. pantu”.

(18) Direktīvas 24. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"2. Šajā pantā:

“standarttvertnes” ir:

- degvielas tvertnes, kuras ražotājs vai trešā persona pastāvīgi uzstādījis mehāniskajam transportlīdzeklim un kuras — atbilstīgi transportlīdzekļa reģistrācijas dokumentiem vai tehniskās apskates sertifikātam — atbilst piemērojamām tehniskajām un drošības prasībām, un kuru pastāvīgais stiprinājums ļauj degvielu tieši izmantot gan piedziņai, gan, vajadzības gadījumā, saldēšanas sistēmu un citu sistēmu darbināšanai pārvadāšanas laikā. Gāzes tvertnes, kas uzstādītas mehāniskajiem transportlīdzekļiem, kuri paredzēti tiešai gāzes izmantošanai par degvielu, kā arī degvielas tvertnes, kas uzstādītas citām sistēmām, kuras var būt transportlīdzekļa aprīkojumā, arī uzskatāmas par degvielas standarttvertnēm;
- degvielas tvertnes, kuras ražotājs vai trešā persona pastāvīgi uzstādījis visiem īpašiem konteineriem un kuras — atbilstīgi konteineru reģistrācijas dokumentiem — atbilst piemērojamām tehniskajām un drošības prasībām, un kuru pastāvīgais stiprinājums ļauj degvielu tieši izmantot, lai pārvadāšanas laikā darbinātu saldēšanas sistēmu un citas sistēmas, ar ko īpašie konteineri ir aprīkoti.

„Īpašs konteiners” ir jebkurš konteiners, kas aprīkots ar īpaši projektētām ierīcēm saldēšanas sistēmām, skābekļa piegādes sistēmām, siltumizolācijas sistēmām vai citām sistēmām.”

(19) Direktīvas 27. pantu aizstāj ar šādu pantu:

„27. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Komisijai uz nenoteiktu laiku tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt 2. panta 5. punktā minētos deleģētos aktus.
2. Tiklīdz tā pieņem deleģēto aktu, Komisija par to paziņo Padomei.
3. Pilnvaras pieņemt deleģētus aktus Komisijai piešķir, ievērojot 27.a un 27.b pantā izklāstītos nosacījumus.”

(20) Iekļauj šādu 27.a, 27.b un 27.c pantu:

„27.a pants

Deleģēšanas atsaukšana

1. Padome var atsaukt 2. panta 5. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu.
2. Ja Padome ir uzsākusi iekšējo procedūru, lai pieņemtu lēmumu par to, vai atsaukt pilnvaru deleģēšanu, tā cenšas laikus pirms galīgā lēmuma pieņemšanas informēt Komisiju,

norādot, kuras deleģētās pilnvaras varētu tikt atsauktas, kā arī šīs atsaukšanas iespējamās iemeslus.

3. Lēmums par atsaukšanu izbeidz attiecīgajā lēmumā minēto pilnvaru deleģēšanu. Tas stājas spēkā tūlīt vai vēlākā dienā, kas norādīta lēmumā. Tas neietekmē jau spēkā esošo deleģēto aktu spēkā esamību. To publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

27.b pants

Iebildumi pret deleģētiem aktiem

1. Padome var izteikt iebildumus pret deleģēto aktu [trijos] mēnešos no tā paziņošanas dienas.

2. Ja, minētajam termiņam beidzoties, Padome nav izteikusi iebildumus pret deleģēto aktu, to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas stājas spēkā tajā norādītajā dienā.

Deleģēto aktu var publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un tas var stāties spēkā pirms minētā termiņa beigām, ja Padome informējusi Komisiju, ka neparedz izteikt iebildumus.

3. Ja Padome izsaka iebildumus pret deleģēto aktu, tas nestājas spēkā. Padome pamato iebildumus pret deleģēto aktu.

27.c pants

Informācija Eiropas Parlamentam

Eiropas Parlamentu informē par to, ka Komisija pieņem deleģētus aktus, par visiem pret tiem izteiktiem iebildumiem vai par to, ka Padome atsauc pilnvaru deleģēšanu.”

(21) Direktīvas 29. pantu aizstāj ar šādu pantu:

„29. pants

Reizi piecos gados un pirmo reizi līdz 2015. gada beigām Komisija iesniedz Padomei ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu un attiecīgā gadījumā priekšlikumu par tās grozījumiem.

Cita starpā Komisija savā ziņojumā pārbauda minimālo CO₂ nodokļu līmeni, inovāciju un tehnoloģiju attīstības ietekmi, īpaši attiecībā uz energoefektivitāti, elektroenerģijas izmantošanu transportā un pamatojumu šajā direktīvā noteiktajai atbrīvošanai no nodokļa un nodokļa samazināšanai, tostarp attiecībā uz degvielu, ko izmanto gaisa un jūras navigācijas nolūkā. Komisijas ziņojumā ņem vērā pienācīgu iekšējā tirgus darbību, nodokļu minimālo likmju reālo vērtību un Līguma plašākos mērķus.

Jebkurā gadījumā sarakstu ar nozarēm vai apakšnozarēm, kuras uzskata par pakļautām nozīmīgam oglekļa emisiju pārvirzes riskam šīs direktīvas 14.a panta nolūkā, regulāri pārskata, jo īpaši ņemot vērā jaunu liecību pieejamību.”

(22) Direktīvas I pielikumu aizstāj ar tekstu šīs direktīvas pielikumā.

(23) Direktīvas II un III pielikumu svītros.

2. pants

1. Dalībvalstis vēlākais līdz 2012. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus, kā arī minēto noteikumu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

Dalībvalstis piemēro minētos aktus no 2013. gada 1. janvāra.

Kad dalībvalstis pieņem pirmajā un otrajā daļā minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī tādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Padomes vārdā
priekšsēdētājs*

PIELIKUMS

"I PIELIKUMS

A tabula. Minimālie nodokļu līmeņi, kas, sākot no 2013. gada 1. janvāra, piemērojami motordegvielai, ko izmanto 7. pantā noteiktajā nolūkā

	CO ₂ nodoklis	Vispārējais enerģijas patēriņa nodoklis	Vispārējais enerģijas patēriņa nodoklis	Vispārējais enerģijas patēriņa nodoklis
	2013. gada 1. janvāris	2013. gada 1. janvāris	2015. gada 1. janvāris	2018. gada 1. janvāris
Benzīns KN kods 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45, 2710 11 49, 2710 11 51 un 2710 11 59	EUR 20/t CO ₂	EUR 9,6/GJ	EUR 9,6/GJ	EUR 9,6/GJ
Gāzeļļa KN kods 2710 19 41–2710 19 49	EUR 20/t CO ₂	EUR 8,2/GJ	EUR 8,8/GJ	EUR 9,6/GJ
Petroleja KN kods 2710 19 21 un 2710 19 25	EUR 20/t CO ₂	EUR 8,6/GJ	EUR 9,2/GJ	EUR 9,6/GJ
Sasšķidrinātā naftas gāze KN kods 2711 12 11–2711 19 00	EUR 20/t CO ₂	EUR 1,5/GJ	EUR 5,5/GJ	EUR 9,6/GJ
Dabasgāze KN kods 2711 11 00 un 2711 21 00	EUR 20/t CO ₂	EUR 1,5/GJ	EUR 5,5/GJ	EUR 9,6/GJ

B tabula. Minimālie nodokļu līmeņi, kas, sākot no 2013. gada 1. janvāra, piemērojami motordegvielai, ko izmanto 8. panta 2. punktā noteiktajā nolūkā

	CO ₂ nodoklis	Vispārējais enerģijas patēriņa nodoklis
Gāzeļļa KN kods 2710 19 41–2710 19 49	EUR 20/t CO ₂	EUR 0,15/GJ
Petroleja KN kods 2710 19 21 un 2710 19 25	EUR 20/t CO ₂	EUR 0,15/GJ
Sasšķidrinātā naftas gāze KN kods 2711 12 11–2711 19 00	EUR 20/t CO ₂	EUR 0,15/GJ
Dabāsgāze KN kods 2711 11 00 un 2711 21 00	EUR 20/t CO ₂	EUR 0,15/GJ

C tabula. Minimālie nodokļu līmeņi, kas, sākot no 2013. gada 1. janvāra, piemērojami kurināmajam

	CO ₂ nodoklis	Vispārējais enerģijas patēriņa nodoklis
Gāzeļļa KN kods 2710 19 41–2710 19 49	EUR 20/t CO ₂	EUR 0,15/GJ
Mazuts KN kods 2710 19 61–2710 19 69	EUR 20/t CO ₂	EUR 0,15/GJ
Petroleja KN kods 2710 19 21 un 2710 19 25	EUR 20/t CO ₂	EUR 0,15/GJ
Sasšķidrinātā naftas gāze KN kods 2711 12 11–2711 19 00	EUR 20/t CO ₂	EUR 0,15/GJ
Dabasgāze KN kods 2711 11 00 un 2711 21 00	EUR 20/t CO ₂	EUR 0,15/GJ
Akmeņogles un kokss KN kods 2701, 2702 un 2704	EUR 20/t CO ₂	EUR 0,15/GJ

D tabula. Minimālie nodokļu līmeņi, kas, sākot no 2013. gada 1. janvāra, piemērojami elektroenerģijai

	CO ₂ nodoklis	Vispārējais enerģijas patēriņa nodoklis
Elektroenerģija KN kods 2716		EUR 0,15/GJ”

TIESĪBU AKTA PRIEKŠLIKUMA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums

Direktīvas 2003/96/EK pārskats

1.2. Attiecīgās politikas jomas ABM / ABB struktūrā²²

14 05 Nodokļu politika

1.3. Priekšlikuma / iniciatīvas būtība

X Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **jaunu darbību**

Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **jaunu darbību, pamatojoties uz izmēģinājuma projektu / sagatavošanas darbību**²³

Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **esošas darbības pagarināšanu**

Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **darbību, kas pārveidota jaunā darbībā**

1.4. Mērķi

1.4.1. Komisijas daudzgadu stratēģiskie mērķi, kurus plānots sasniegt ar priekšlikumu/iniciatīvu

Ilgspējīga izaugsme — resursu ziņā efektīvai, videi nekaitīgākai, konkurētspējīgākai ekonomikai (stratēģija „Eiropa 2020”)

1.4.2. Konkrētie mērķi un attiecīgās ABM/ABB darbības

Konkrētais mērķis Nr. 3.

Izstrādāt jaunu nodokļu iniciatīvu un rīcību ES politikas mērķu atbalstam (piem., vides un enerģētikas politikas jomā)

Attiecīgās ABM/ABB darbības

14. sadaļa. Nodokļu un muitas savienība; ABB 05 nodokļu politika

²² ABM — budžeta vadība pa darbības jomām; ABB — budžeta līdzekļu sadale pa darbības jomām.
²³ Kā paredzēts Finanšu regulas 49. panta 6. punkta a) vai b) apakšpunktā.

1.4.3. Paredzamie rezultāti un ietekme

Norādīt, kāda ir priekšlikuma/iniciatīvas iecerētā ietekme uz finansējuma saņēmējiem/mērķgrupām.

Enerģijas nodokļu direktīvas saderība ar stratēģijas „Eiropa 2020” prioritātēm un ar emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu (ETS).

Videi bīstamie stimuli izņemti no pašreizējās direktīvas; noteikti pozitīvi stimuli, kas veicina, piem., biodegvielu.

Ieguldījums CO₂ emisiju samazināšanā, nodarbinātības palielināšanā un ekonomikas izaugsmē.

Konsekventa pieeja energoavotiem enerģijas nodokļu direktīvā un attiecīgi patiesi vienādu darbības noteikumu izveide dažādiem enerģijas patērētājiem.

1.4.4. Rezultātu un ietekmes rādītāji

Norādīt priekšlikuma/iniciatīvas īstenošanas uzraudzībā izmantojamus rādītājus.

CO₂ cenas signāls nozarēm, uz kurām neattiecas emisijas kvotu tirdzniecības sistēma (ETS).

Reālā efektīvā nodokļa likme (implicit tax rate jeb *ITR*) enerģijai

1.5. Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums

1.5.1. Īstermiņa vai ilgtermiņa vajadzības

ES pati noteikusi vairākus prasīgus un juridiski saistošus mērķus saistībā ar klimata pārmaiņām un enerģētiku, kuri jāasniedz līdz 2020. gadam. Tie noteikti stratēģijā „Eiropa 2020”, par prioritāti izvirzot ilgtspējīgu izaugsmi, resursu ziņā efektīvāku, videi nekaitīgāku un konkurētspējīgāku ekonomiku.

1.5.2. ES iesaistīšanās pievienotā vērtība

Klimata pārmaiņas un enerģētika ir Eiropas mēroga jautājumi. Lai sasniegtu šajās jomās noteiktos kopējos mērķus, ir svarīga koordinēta rīcība.

1.5.3. Līdzīgas līdzšinējās pieredzes rezultātā gūtās atziņas

nav

1.5.4. Saderība un iespējamā sinerģija ar citiem attiecīgajiem instrumentiem

Priekšlikums veido pamatu CO₂ nodokļa izmantošanai jomās, kurās nepiemēro ES ETS, un papildina ETS izveidoto oglekļa cenas signālu. Abu instrumentu pārklāšanās tiks novērsta, lai, rīkojoties rentabli, tiktu nodrošināta saderība ar ES ETS un netiktu pieļauti zaudējumi.

Priekšlikums dod ieguldījumu stratēģijā „Eiropa 2020”. Īpaši tas dod iespēju dalībvalstīm optimizēt to nodokļu sistēmu potenciālu, lai veicinātu ilgtspējīgu ekonomikas izaugsmi,

veicinātu darbavietu radīšanu un ieguldījumus un palīdzētu sasniegt plašākus sociālos un vides mērķus.

1.6. Ilgums un finansiālā ietekme

Priekšlikums finansiāli neietekmē ES.

Ierobežota ilguma priekšlikums/iniciatīva

– Priekšlikuma/iniciatīvas darbības laiks: [DD/MM]GGGG – [DD/MM]GGGG

– Finansiālā ietekme: GGGG – GGGG

Beztermiņa priekšlikums/iniciatīva

– Īstenošana ar uzsākšanas periodu no GGGG līdz GGGG,

– pēc kura turpinās normāla darbība.

1.7. Paredzētie pārvaldības veidi²⁴

Priekšlikums finansiāli neietekmē ES.

Komisijas īstenota **centralizēta tieša pārvaldība**

Centralizēta netieša pārvaldība, izpildes uzdevumus deleģējot:

– izpildaģentūrām

– Kopienų izveidotām struktūrām²⁵

– valstu publiskā sektora struktūrām vai struktūrām, kas veic valsts pārvaldes uzdevumus

– personām, kurām ir uzticēts veikt īpašas darbības saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu un kuras ir noteiktas attiecīgā pamataktā Finanšu regulas 49. panta nozīmē

Dalīta pārvaldība kopā ar dalībvalstīm

Decentralizēta pārvaldība kopā ar trešām valstīm

Pārvaldība kopā ar starptautiskām organizācijām (precizēt)

Ja norādīti vairāki pārvaldības veidi, sniedziet papildu informāciju iedaļā „Piezīmes”.

Piezīmes

²⁴ Skaidrojumus par pārvaldības veidiem un atsaucies uz Finanšu regulu skatīt *BudgWeb* tīmekļa vietnē: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

²⁵ Kā paredzēts Finanšu regulas 185. pantā.

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

Priekšlikums finansiāli neietekmē ES.

2.1. Uzraudzības un ziņošanas noteikumi

Norādīt periodiskumu un nosacījumus.

2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma

2.2.1. Apzinātie riski

2.2.2. Paredzētās kontroles metodes

2.3. Krāpšanas un pārkāpumu apkarošanas pasākumi

Norādīt esošos vai plānotos novēršanas un aizsardzības pasākumus.

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS PAREDZAMĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

Priekšlikums finansiāli neietekmē ES.